

ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΚΠΟΛΔ

Αριθμός 3/2014

Η ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΩΝ

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΗ

Αποτελούμενη από τους Δικαστές: Μαρία-Γεωργία Τσάμη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών και Πρόεδρο της Ολομέλειας, και από τα μέλη του 1) Παναγιώτη Καρακωνσταντή, Πρόεδρο Πρωτοδικών και 2) Χαράλαμπο Κωτουλόπουλο, Πρωτοδίκη, τακτικό και αναπληρωματικό μέλος, αντίστοιχα, του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης,

από τους Προέδρους Πρωτοδικών: Ευαγγελία Πανταζή, Ανδρέα Ντόκο, Χριστίνα Ρωμέση, Μαρία Παπαδημητρίου, Ελένη Κοτίτσα, Μυρτώ Τζεφεράκου, Παγώνα Παναγιώτου, Μαργαρίτα Στενιώτη, Ιωάννα Κοσίνα, Παναγιώτα Διακουμάκου, Δέσποινα Σταθοπούλου, Αναστασία Πρίφτη, Αναστάσιο Αναστασίου, Νικόλαο Μήλιο, Γεράσιμο Βρυώνη, Ευαγγελία Ζησοπούλου, Δημοσθένη Βλάχο, Αντιγόνη Κάστιζα, Ευτέρπη Κοτσιφη, Χρυσαφίνα Ζυγούρη, Αδαμαντία Γκόγκολη, Εμμανουηλία-Αλεξάνδρα Κεχαγιά, Καλλιόπη Βενιού, Ελένη Σκριβάνου, Ελένη Λευθεριώτου, Βασιλική Μπάστα, Αγγελική Τσώλα, Δήμητρα Μουχίμογλου, Ιωάννη Παπαϊωάννου, Γεώργιο Ανδρεάδη, Βασίλειο Πορτοκάλλη, Σωκράτη

Γαβαλά, Καλλιόπη Ζήκου, Ιωάννα Κουκουράκη, Κωνσταντίνο Αδαμαντόπουλο, Παναγιώτα Ράπτη, Κωνσταντίνα Λέκκου, Μαρία Παπαδοπούλου, Κωνσταντίνο Βουλγαρίδη, Αναστασία Παρούση, Νίκη Αστερή, Αικατερίνη Διακουμάκου,

από τους Πρωτοδίκες: Παναγιώτα-Ειρήνη Σιδέρη, Χαράλαμπο Σεβαστίδη, Γεωργία-Ελένη Παπαγιαννοπούλου, Μιχαήλ-Άγγελο Γιαννακάκο, Φώτιο Βλάχο, Θωμαή Κιμισκίδου, Ιωάννη Βαλμαντώνη, Χαράλαμπο Κωτουλόπουλο, Κωνσταντίνα Γεωργούλια, Γεωργία Σταμάτη, Ηλία Κανελλόπουλο, Ουρανία Φλεριανού, Βασιλική Παπιγκιώτη, Δημήτριο Φούκα, Αναστασία Κτενά, Χρυσούλα Παπαδοπούλου, Αμαλία Τσαπικούνη, Ευάγγελο Χατζίκο, Παναγιώτα Γιούπη, Νικόλαο Ροζάκη, Άννα Χριστοδούλου, Σταυρούλα Μπελδέκα, Αγγελική Ανέστη, Κωνσταντίνα Πλαστήρα, Φραγκίσκο Βόσσο, Ευγενία Ζωχιού, Μαρία Αποστολοπούλου, Ιωσηφίνα Βιοπούλου, Μαρία Βολίκα, Σοφοκλή Μορφόπουλο, Σταματίνα Λαού, Δήμητρα Αυγουστοπούλου, Γεώργιο Βώττη, Ελένη Στεργίου, Βασιλική Κωνσταντοπούλου, Κονδυλία Παπαγιάννη, Αθήνα Λάλλη, Διονυσία Ρέππα, Παναγιώτη Τρυφωνόπουλο, Ελένη Γρυπάρη, Βενιζέλο-Ελευθέριο Τζιούβα, Κωνσταντίνο Σκούβαρη, Κωνσταντίνο Σωτηρόπουλο, Δέσποινα Ιωσηφίδου, Γεώργιο Λαζαρίδη, Απόστολο Τσουκαλά, Ευγνωσία Κελεσίδου, Παναγιώτη Γκιόκα, Αντιγόνη Τζουμή, Θάλεια Κυριακίδη, Ελένη Μπέλλου, Μαρία Πετροπούλου, Άννα Γαραντζιώτη, Θεόδωρο Καζαζάκη,

από τους Δικαστικούς Παρέδρους: Γεώργιο Τζιώτη, Ευθυμία Κοφίνα, Αικατερίνη Τουρλούκη, Ευγενία Ντανάκα, Μαρία Βωβού, Αλεξάνδρα Μελισσαργού.

Συνήλθε στην αίθουσα 3 του Κτιρίου 13 του Πρωτοδικείου Αθηνών, στις 30 Απριλίου 2014, ημέρα Τετάρτη και ώρα 12.30', παρουσία και της Εισαγγελέως Πρωτοδικών Ολυμπίας Κλειτσάκη, ορισθείσα από την Διευθύνουσα την Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών και της Γραμματέως της Ολομέλειας Όλγας Καββάγια, εκτελούσας χρέη Προϊσταμένης Διεύθυνσης της Γραμματείας του Πρωτοδικείου Αθηνών.

Η Ολομέλεια συγκλήθηκε με τις με αριθ. πρωτ. 4504/16.4.2014 και 4563/22.4.2014 προσκλήσεις της Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών, για να συζητήσει για το πρόσφατο σχέδιο τροποποιήσεων του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας με ορισθείσες Εισηγήτριες τις Πρόεδρους Πρωτοδικών Ευαγγελία Ζησοπούλου, Ευτέρπη Κοτσιφίη, Αδαμαντία Γκόγκολη, Καλλιόπη Βενιού και Αικατερίνη Διακουμάκου.

Με την έναρξη της συνεδρίασης, διαπιστώθηκε η ύπαρξη απαρτίας της Ολομέλειας, αφού στο Πρωτοδικείο υπηρετούν συνολικά 404 Δικαστές και παραβρέθηκαν 107 (άρθρο 14 παρ.5 του ν. 1756/1988, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 3 του ν. 1868/1989).

Στη συνέχεια η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης έδωσε το λόγο στην εισηγήτρια Ευαγγελία Ζησοπούλου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, η οποία ανέγνωσε την ακόλουθη εισήγησή της:

« ΝΕΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΔΙΚΑΣΙΑ

Σύμφωνα με το υπό διαβούλευση σχέδιο ο Νέος Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας θα περιλαμβάνει α) νέες διατάξεις, που στοχεύουν στην ταχύτερη

περάτωση της δίκης ιδίως στον πρώτο βαθμό δικαιοδοσίας, β) τροποποιημένες ήδη ισχύουσες διατάξεις και γ) διατάξεις που μεταφέρονται όπως ακριβώς ισχύουν σήμερα. Βασική νέα διάταξη του Κώδικα αποτελεί το άρθρο 237, με το οποίο θεσπίζεται νέο μοντέλο δίκης. Ειδικότερα, οι διαδικαστικές πράξεις από την κατάθεση της αγωγής μέχρι και τη συζήτησή της θα έχουν την εξής σειρά:

A) οι διαδικαστικές πράξεις των διαδίκων: 1) κατάθεση της αγωγής, 2) επίδοσή της εντός 30 ημερών από την κατάθεση της αγωγής, 3) κατάθεση προτάσεων και εγγράφων εντός 100 ημερών από την κατάθεση της αγωγής, 4) αντίκρουση και κλείσιμο του φακέλου της δικογραφίας εντός 115 ημερών από την κατάθεση της αγωγής.

B. οι διαδικαστικές πράξεις του Δικαστηρίου: 1) ορισμός δικαστή για τις υποθέσεις του Μονομελούς Πρωτοδικείου ή σύνθεσης του δικαστηρίου και του εισηγητή για τις υποθέσεις του Πολυμελούς εντός 15 ημερών από το κλείσιμο του φακέλου και συγχρόνως ορισμός δικασίμου εντός 30 ημερών, 2) εγγραφή της υπόθεσης από το γραμματέα στο πινάκιο.

Δηλαδή σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα που προβλέπει η νέα διάταξη, εντός 160 ημερών από την κατάθεση της αγωγής θα γίνει και η συζήτησή της είτε πρόκειται για υπόθεση Μονομελούς είτε πρόκειται για υπόθεση Πολυμελούς Πρωτοδικείου.

Για το ανωτέρω στάδιο της προδικασίας σημειώνονται τα ακόλουθα:

1)

Το νέο σχέδιο ορίζει ότι η αγωγή πρέπει να επιδοθεί εντός 30 ημερών από την κατάθεσή της, αλλιώς θεωρείται ως μη ασκηθείσα (άρθρο 215 παρ. 2). Δεν προβλέπει όμως τίποτε για την περίπτωση που ο εναγόμενος διαμένει στην αλλοδαπή και αν μιν είναι κάτοικος χώρας ΕΕ όσον αφορά τη διατήρηση του κύρους της αγωγής, θέμα δεν τίθεται διότι καλύπτεται από

το άρθρο 9 παρ. 2 του κανονισμού 1393/2007 για τις επιδόσεις στην ΕΕ (που ορίζει ότι όταν μια πράξη πρέπει να επιδοθεί εντός τακτής προθεσμίας, λαμβάνεται υπόψη για τον αιτούντα η ημερομηνία που καθορίζεται από το δίκαιο του κράτους αποστολής), δεν συμβαίνει όμως το ίδιο με τις επιδόσεις για τις οποίες εφαρμόζεται το υπερνομοθετικής ισχύος (άρθρο 28 του συντάγματος) δίκαιο που θεσπίζει η Σύμβαση της Χάγης, η οποία κυρώθηκε με το ν. 1334/1983, σύμφωνα με την οποία η επίδοση πρέπει να γίνει με το τύπο που προβλέπει η νομοθεσία του κράτους στο έδαφος του οποίου γίνεται η επίδοση, δηλαδή του κράτους που διαμένει ο εναγόμενος ή με κάποιον άλλο τρόπο που προβλέπει η σύμβαση. Τα άρθρα 134 και 136 του ΚΠολΔ δεν εφαρμόζονται (ΟΛΑΠ 22 - 25/2009, ΑΠ 514/2011). Έτσι στις περισσότερες των περιπτώσεων θα είναι σχεδόν αδύνατο να επιδοθεί η αγωγή εντός 30 ημερών οπότε η αγωγή θα θεωρείται ως μη ασκηθείσα.

2)

Το νέο σχέδιο ορίζει ότι οι διάδικοι οφείλουν να καταθέσουν τις προτάσεις και να προσκομίσουν όλα τα αποδεικτικά μέσα και τα διαδικαστικά έγγραφα που επικαλούνται με αυτές, εντός 100 ημερών από την κατάθεση της αγωγής, χωρίς να αναφέρει τι πρέπει να περιέχουν οι προτάσεις, ενόψει ότι το ισχύον άρθρο 269 που ορίζει ότι «όλοι οι ισχυρισμοί των διαδίκων πρέπει να προτείνονται με τις προτάσεις», καταργείται. Επίσης, δεν αναφέρει ποιες είναι οι συνέπειες αν τα έγγραφα δεν κατατεθούν με τις προτάσεις, όπως ορίζει η ισχύουσα διάταξη (237), σύμφωνα με την οποία οι διάδικοι πρέπει καταθέσουν με ποινή απαραδέκτου όλα τα αποδεικτικά μέσα και τα διαδικαστικά έγγραφα που επικαλούνται με τις προτάσεις τους.

3)

Στη νέα διάταξη του άρθρου 237 αναφέρεται ότι η εγγραφή της υπόθεσης στο πινάκιο γίνεται με πρωτοβουλία του γραμματέα και ισχύει ως κλήτευση όλων των διαδίκων μετά το κλείσιμο του φακέλου της δικογραφίας, τον

ορισμό του δικαστή και τον προσδιορισμό της ημερομηνίας δικασίμου. Έρχεται όμως σε πλήρη αντίθεση με την ισχύουσα διάταξη του άρθρου 226 παρ. 2, η οποία μεταφέρεται στο νέο σχέδιο χωρίς καμία μεταβολή ή επιφύλαξη και ορίζει ότι «αμέσως μετά την κατάθεση της αγωγής ο γραμματέας, με βάση τη σημείωση στο πρωτότυπο της αγωγής της ημέρας και ώρας συζήτησής της την εγγράφει στο πινάκιο του δικαστηρίου».

4)

Στη νέα διάταξη του άρθρου 237 αναφέρεται ότι «κατ' εξαίρεση, εάν ο προβλεπόμενος από τον κανονισμό του δικαστηρίου αριθμός υποθέσεων, που ανατίθεται σε κάθε δικαστή καλυφθεί, ο ορισμός δικαστή και χρόνου συζήτησης της υπόθεσης γίνεται στον απολύτως αναγκαίο χρόνο». Με τη διάταξη αυτή δημιουργείται μεγάλος προβληματισμός για την εφαρμογή της διάταξης, τουλάχιστον στο Πρωτοδικείο Αθηνών, όπου με το ισχύον σύστημα τα πινάκια σε ορισμένες διαδικασίες έχουν ήδη συμπληρωθεί μέχρι το έτος 2017.

ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΣΤΟ ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟ: Σύμφωνα με το νέο σχέδιο 1) Η συζήτηση θα γίνεται στο ακροατήριο δημόσια και χωρίς την παρουσία των διαδίκων ή των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, 2) μάρτυρες δεν θα εξετάζονται, 3) αναβολή της συζήτησης δεν θα επιτρέπεται, 4) αν από τη μελέτη του φακέλου κριθεί ότι είναι απολύτως αναγκαία η εξέταση των μαρτύρων στο ακροατήριο με απλή διάταξη του δικαστή του Μονομελούς ή του προέδρου του πολυμελούς θα διατάσσεται η επανάληψη της συζήτησης, σε χρόνο όχι συντομότερο των 15 ημερών ενώπιον «του ήδη ορισμένου δικαστή», 5) αν η εξέταση των μαρτύρων δεν τελειώσει μέσα στο ίδιο δικαστικό έτος «η υπόθεση διαγράφεται από τη χρέωση του συγκεκριμένου δικαστή και ακολουθεί νέα χρέωση για την εξέταση των μαρτύρων και την έκδοση της απόφασης».

Για τη διαδικασία στο ακροατήριο σύμφωνα με το νέο σχέδιο σημειώνονται τα ακόλουθα:

Με το νέο σχέδιο οι διάδικοι ή οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους θα παρίστανται πλέον στη συζήτηση της υπόθεσης μόνο αν το επιθυμούν, αφού η υπόθεση θα συζητείται και χωρίς αυτούς και η απόφαση θα εκδίδεται με βάση τα στοιχεία του φακέλου της δικογραφίας,

Με το νέο σχέδιο μάρτυρες δεν εξετάζονται και η οριστική απόφαση θα εκδίδεται με βάση τα έγγραφα και τις ένορκες βεβαιώσεις που θα έχουν προσκομίσει οι διάδικοι με τις προτάσεις τους, εκτός εάν η εξέταση των μαρτύρων κριθεί από το δικαστήριο απολύτως αναγκαία και διαταχθεί επανάληψη της συζήτησης.

Στη νέα διάταξη του άρθρου 237 αναφέρεται ότι «αναβολή της συζήτησης δεν επιτρέπεται». Η διάταξη αυτή έρχεται σε αντίθεση με την ισχύουσα διάταξη του άρθρου 241, η οποία μεταφέρεται χωρίς καμία μεταβολή στο νέο σχέδιο και αναφέρεται στην αναβολή για σπουδαίο λόγο που παρέχεται μόνο μία φορά».

Στη συνέχεια η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης έδωσε το λόγο στην ορισθείσα εισηγήτρια Αδαμαντία Γκόγκολη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, η οποία ανέγνωσε την ακόλουθη εισήγησή της:

« ΑΠΟΔΕΙΞΗ

Αλλαγές προβλέπει ο νέος Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας και στις διατάξεις για την απόδειξη. Οι αλλαγές αυτές, αν και με την πρώτη ματιά δεν είναι πολλές, είναι ωστόσο πολύ σημαντικές και ουσιώδεις.

Ειδικότερα με τον νέο νόμο προβλέπονται τροποποιήσεις σε επτά άρθρα ενώ προστίθενται άλλα πέντε νέα άρθρα. Τα άρθρα στα οποία επέρχονται τροποποιήσεις είναι το 237, 340, 370, 393, 394, 398 και 400 ενώ τα νέα άρθρα είναι τα 396, 421, 422, 423 και το 424.

Η βασικότερη τροποποίηση που προτείνεται με το νέο σχέδιο για τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας είναι ότι περιορίζεται η εμάρτυρη απόδειξη και επομένως η προφορικότητα της διαδικασίας στο ακροατήριο αφού δεν θα εξετάζονται πλέον μάρτυρες στο ακροατήριο κατά τη συζήτηση της υπόθεσης αλλά εξαρτάται από τον κάθε Δικαστή εάν θα εξετάσει μάρτυρες

διατάσσοντας επανάληψη της συζήτησης με διάταξη. Έτσι η διαδικασία στο ακροατήριο είναι κυρίως έγγραφη. Επομένως εμμέσως γίνεται υποχρεωτική η προσκόμιση ενόρκων βεβαιώσεων.

Συγκεκριμένα στην παρ. 4 του άρθρου 237 του Κ.Πολ.Δ. προβλέπεται ότι κατά την ορισμένη δικάσιμο δεν εξετάζονται μάρτυρες ενώ στην παρ.

6 του ίδιου άρθρου προβλέπεται ότι αν από τη μελέτη του φακέλου της δικογραφίας κρίνεται απολύτως αναγκαία η εξέταση μαρτύρων στο ακροατήριο, ενός από κάθε πλευρά από εκείνους που έδωσαν ένορκη βεβαίωση ή σε περίπτωση ανυπαρξίας αυτών από τους προτεινόμενους από κάθε πλευρά, με απλή διάταξη του προέδρου επί πολυμελούς πρωτοδικείου ή του δικαστή της υπόθεσης επί μονομελούς πρωτοδικείου και ειρηνοδικείου, διατάσσεται η επανάληψη της συζήτησης στο ακροατήριο σε χρόνο όχι συντομότερο των δεκαπέντε ημερών, για την εξέταση των μαρτύρων ενώπιον του ήδη ορισμένου δικαστή, στον τόπο και στην ημέρα και ώρα που ορίζεται με τη διάταξη αυτή μέσα στο ίδιο δικαστικό έτος, εκτός εάν αυτό είναι χρονικά αδύνατο. Η καταχώριση της διάταξης στο οικείο βιβλίο του δικαστηρίου επέχει θέση κλήτευσης όλων των διαδίκων. Ο εισηγητής αποφασίζει για όλα τα σχετικά με την απόδειξη διαδικαστικά ζητήματα. Αν ο χρόνος εξέτασης των μαρτύρων δεν επαρκεί, επιτρέπεται μόνο διακοπή για άλλη ημέρα και ώρα ενώπιον του ίδιου δικαστή, με προφορική ανακοίνωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά και επέχει θέση κλήτευσης όλων των διαδίκων και εκείνων που δεν παρίστανται. Με την ολοκλήρωση της διαδικασίας εξέτασης των μαρτύρων θεωρείται συντελεσμένη και η επανάληψη της συζήτησης.

Βέβαια η εξέταση των μαρτύρων δεν καταργείται αφού επεκτείνεται η χρήση των ενόρκων βεβαιώσεων και οι μάρτυρες θα εξετάζονται από τους διαδίκους ενώπιον συμβολαιογράφων, ειρηνοδίκων ή προξένων του τόπου κατοικίας τους όπως προβλέπεται από τα άρθρα 421 επ.

Σημαντική είναι και η παρ. 11 του άρθρου 237 αφού προβλέπεται η εξέταση μαρτυρών με τηλεδιάσκεψη, κάτι που δεν ισχύει μέχρι σήμερα και ειδικότερα αναφέρεται ότι το δικαστήριο, ύστερα από αίτηση των διαδίκων ή αυτεπαγγέλτως, μπορεί να αποφασίσει την εξέταση μαρτύρων, πραγματογνωμόνων και διαδίκων χωρίς αυτοί να παρίστανται στην αίθουσα συνεδρίασης του, η δε σχετική απόφαση του δικαστηρίου δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα. Η εξέταση μεταδίδεται ταυτόχρονα με ήχο και εικόνα στην αίθουσα συνεδρίασης του δικαστηρίου και στον τόπο εξέτασης των μαρτύρων, πραγματογνωμόνων και διαδίκων. Η εξέταση αυτή, η οποία θεωρείται ότι διεξάγεται ενώπιον του δικαστηρίου, έχει την ίδια αποδεικτική ισχύ με την εξέταση στο ακροατήριο.

Προβληματισμός υπάρχει για το αν οι τροποποιήσεις αυτές που επιφέρει ο νέος Κ.Πολ.Δ στο δίκαιο της απόδειξης κρίνεται ότι είναι (ή όχι) προς τη θετική κατεύθυνση της ταχείας και ορθής απονομής του δικαίου. Ειδικότερα έχει διατυπωθεί η άποψη ότι ουσιαστικά αποκλείεται η εξέταση των μαρτύρων και ο Δικαστής αρκείται στις ένορκες βεβαιώσεις, που είναι γνωστό με το ποιο τρόπο λαμβάνονται ενώ οδηγεί σε πλήρη απαξίωση των θεμελιωδών δικαιωμάτων της υπεράσπισης και της αντιδικίας με αποτέλεσμα να είναι αμφίβολο αν η προτεινόμενη ρύθμιση πληροί τους όρους της δίκαιης δίκης (βλ. Ομιλία Κονδύλη Διον. Στο Δ.Σ.Α την 8.5.2014). Από την άλλη πλευρά υπάρχει η άποψη της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής ότι η νέα ρύθμιση βοηθά στην επιτάχυνση της δικαιοσύνης αφού η εξέταση των μαρτύρων στο ακροατήριο είναι μια χρονοβόρα διαδικασία με ελάχιστες εγγυήσεις αυθεντικότητας, που ευθύνεται πολλές φορές για την καθυστέρηση των δικών και τη μη εκδίκαση πολλών υποθέσεων ανά δικάσιμο. Έτσι με το νέο σύστημα θα είναι δυνατή η εκδίκαση περισσότερων υποθέσεων στο ακροατήριο ενώ σε καμία περίπτωση δεν καταργείται η εξέταση των μαρτύρων ούτε υποβαθμίζεται ως αποδεικτικό μέσο αφού ο δικαστής μπορεί να κρίνει ανα περίπτωση για την αναγκαιότητα της εξέτασής τους στο ακροατήριο ενώ επεκτείνεται η χρήση των ενόρκων βεβαιώσεων. Βέβαιο πάντως είναι ότι η εξέταση των μαρτύρων ενώπιον συμβολαιογράφου αποτελεί μία επιπλέον οικονομική επιβάρυνση για τους διαδίκους και επομένως προβλέπεται ότι οι περισσότεροι διάδικοι θα

εξετάζουν τους μάρτυρες τους ενώπιον του Ειρηνοδίκη πράγμα που συνεπάγεται την μεγαλύτερη επιβάρυνση των Ειρηνοδικείων, που, ως γνωστόν, έχουν ήδη μεγάλο φόρτο εργασίας. Γι'αυτό στο site του Υπουργείου Δικαιοσύνης για τη διαβούλευση υπάρχουν πολλές παρατηρήσεις Ειρηνοδικών που διαμαρτύρονται για τις αλλαγές στον τρόπο εξέτασης των μαρτύρων. Θετική κρίνεται η πρόβλεψη για την εξέταση μαρτύρων με τηλεδιάσκεψη αφού πλέον θα είναι δυνατή η εξέταση ανθρώπων που βρίσκονται μακριά από το Δικαστήριο ή που είναι αδύνατη η μετάβασή τους σ'αυτό (π.χ. λόγω αναπηρίας) προκειμένου να εξετασθούν ως μάρτυρες.

Πρέπει βέβαια να αναφερθεί ότι δεν προκύπτει με σαφήνεια στην περίπτωση που την επανάληψη της συζήτησης για την εξέταση των μαρτύρων την διατάσσει το Πολυμελές Πρωτοδικείο, ενώπιον ποιου θα εκδικάζεται η υπόθεση δηλαδή ενώπιον του ορισμένου εισηγητή ή όλης της σύνθεσης του Δικαστηρίου και κατά πόσο έρχεται σε αντίθεση με τη διάταξη του άρθρου 254 Κ.ΠολΔ που προβλέπει ότι η επαναλαμβανομένη συζήτηση θεωρείται συνέχεια της προηγούμενης και εκδικάζεται από την ίδια σύνθεση.

Περαιτέρω τροποποιείται το άρθρο 340 Κ.Πολ.Δ. αφού προβλέπεται ότι το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη τα αποδεικτικά μέσα που πληρούν τους όρους του νόμου. Λαμβάνει επίσης υπόψη και εκτιμά ελεύθερα και αποδεικτικά μέσα που δεν πληρούν τους όρους του νόμου, με την επιφύλαξη των άρθρων 393 και 394.

Αν και έχουν διατυπωθεί ενστάσεις για την νέα αυτή διάταξη καθώς εκφράζονται επιφυλάξεις ότι θα αποτελέσει λόγο για τη μη τήρηση εκ μέρων των συναλλασσομένων του τύπου των αποδεικτικών μέσων με αποτέλεσμα την ανασφάλεια των συναλλαγών, κρίνεται ότι αποτελεί θετική εξέλιξη αφού πλέον με την εξέλιξη της τεχνολογίας έχει διαμορφωθεί μία νέα πραγματικότητα στις συναλλαγές με την ανταλλαγή e-mails και γραπτών μηνυμάτων. Επίσης ο Δικαστής θα έχει μεγαλύτερη ελευθερία να κρίνει για τη βασιμότητα των ισχυρισμών των αντιδίκων εκτιμώντας και αποδεικτικά μέσα που δεν πληρούν τους όρους του νομου (με την επιφύλαξη των άρθρων 393 και 394 Κ.Πολ.Δ) χωρίς να δεσμεύεται από την υποχρέωση τηρήσεως

των κανόνων της αυστηρής απόδειξης ως προς τα αποδεικτικά μέσα, κάτι που μέχρι τώρα ίσχυε κατ'άρθρο 347 Κ.Πολ.Δ μόνο όταν ο νόμος θεωρούσε αρκετή την πιθανολόγηση όπως στα ασφαλιστικά μέτρα. Επομένως κρίνεται θετική η τροποποίηση αυτή.

Στη συνέχεια τροποποίηση υπάρχει στο άρθρο 393 Κ.Πολ.Δ αφού με το νέο Κ.Πολ.Δ δεν επιτρέπεται να αποδειχθούν με μάρτυρες συμβάσεις ή συλλογικές πράξεις, καθώς και πρόσθετα σύμφωνα, προγενέστερα, σύγχρονα ή μεταγενέστερα δικαιοπραξίας που έχει συνταχθεί εγγράφως όταν η αξία του αντικειμένου τους υπερβαίνει τα τριάντα χιλιάδες (30.000) ευρώ, έστω και αν δεν είναι αντίθετα προς το περιεχόμενο του εγγράφου.

Στην παρ.2 του ίδιου άρθρου προβλέπεται ότι δεν επιτρέπεται η απόδειξη με μάρτυρες κατά του περιεχομένου εγγράφου ενώ στην παρ. .

3. ότι η εξέταση των μαρτύρων μπορεί να γίνει και με τηλεδιάσκεψη, κάτι πρωτοποριακό και πολύ σημαντικό όπως προαναφέρθηκε.

Αλλαγή υπάρχει και στο άρθρο 400 αφού καταργείται η διάταξη της παρ. 3 που ισχύει σήμερα και επομένως καταργείται η εξαίρεση της εξέτασης ως μαρτύρων των προσώπων που μπορεί να έχουν συμφέρον από τη δίκη. Επομένως πλέον μπορούν να εξετασθούν ως μάρτυρες και τα πρόσωπα αυτά.

Επίσης προστίθενται νέα άρθρα και συγκεκριμένα το άρθρο 396 που προβλέπει ότι με την επιφύλαξη των άρθρων 237 και 238, το δικαστήριο οφείλει να εξετάσει έναν τουλάχιστον από τους προτεινόμενους και παριστάμενους μάρτυρες για κάθε πλευρά. Σε περίπτωση ομοδικίας μπορεί να εξετασθεί ένας μάρτυρας για κάθε ομόδικο, αν τούτο κριθεί απαραίτητο λόγω διαφορετικών συμφερόντων καθώς και τα άρθρα 421 έως 424 που αφορούν τις ένορκες βεβαιώσεις. Ειδικότερα προβλέπεται στο άρθρο 421 ότι οι διάδικοι μπορούν να προσάγουν προαποδεικτικώς ένορκες βεβαιώσεις, εφόσον αυτές λαμβάνονται ενώπιον του ειρηνοδίκη ή

συμβολαιογράφου της έδρας του δικαστηρίου ή της κατοικίας ή της διαμονής του μάρτυρα ή προξένου κατά τη διαδικασία των επόμενων άρθρων, στο άρθρο 422 παρ.1 ότι ο διάδικος που επιδιώκει τη λήψη ένορκης βεβαίωσης, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο προηγούμενο άρθρο, επιδίδει τρεις (3) τουλάχιστον εργάσιμες ημέρες πριν από την βεβαίωση στον αντίδικο κλήση, η οποία αναφέρει την αγωγή, το ένδικο βοήθημα ή μέσο, που αφορά η βεβαίωση, τόπο, ημέρα και ώρα που θα δοθεί, το ονοματεπώνυμο, το επάγγελμα και τη διεύθυνση της κατοικίας του μάρτυρα, στη παρ.2 ότι κατά τη βεβαίωση παρίστανται, εφόσον το επιθυμούν, οι διάδικοι και στη παρ. 3 ότι δεν επιτρέπεται η λήψη ένορκων βεβαιώσεων πάνω από πέντε (5) για κάθε διάδικο και τρεις (3) για την αντίκρουση. Επίσης τα άρθρα 423 και 424 αναφέρουν ότι οι διατάξεις των άρθρων 393, 394, 398 παρ. 2, 399, 400, 402, 405, 407, 408, 409 παρ. 2, 411 και 413 εφαρμόζονται αναλόγως.

2. Ενστάσεις και αιτήσεις εξαίρεσης εκείνου, που δίδει τη βεβαίωση, καταχωρίζονται στο προοίμιο της ένορκης βεβαίωσης κρίνονται όμως από το Δικαστήριο ενώ προβλέπεται ότι ένορκη βεβαίωση, που δίδεται κατά παράβαση των προηγούμενων διατάξεων, δεν λαμβάνεται καθόλου υπόψη στο πλαίσιο της δίκης για την οποία δόθηκε, ούτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, αντίστοιχα.

Σχετικά με τον αριθμό των μαρτύρων που επιτρέπεται να εξετάζονται από κάθε πλευρά (ήτοι ένας για κάθε πλευρά αρ. 396) και τον αριθμό των ένορκων καταθέσεων που επιτρέπεται να προσκομίσει ο κάθε διάδικος (που είναι πέντε για την απόδειξη και τρεις για την αντικρουση) κρίνεται ότι δεν υπάρχει κανείς λόγος για τον προτεινόμενο περιορισμό αλλά θα ήταν καλύτερο να αφήνεται στην κρίση του κάθε Δικαστή να αποφασίσει πόσους μάρτυρες θα εξετάσει από κάθε πλευρά αν το κρίνει απαραίτητο.

Τέλος πρέπει να αναφερθεί, παρόλο που δεν υπάγεται στις διατάξεις για την απόδειξη ότι τροποποίηση υπάρχει και στο άρθρο 254 του Κ.Πολ.Δ. αφού προβλέπεται ότι το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την επανάληψη της

συζήτησης, η οποία έχει κηρυχθεί περατωμένη, όταν κατά τη μελέτη της υπόθεσης ή τη διάσκεψη παρουσιάζονται κενά ή αμφίβολα σημεία που χρειάζονται συμπλήρωση ή επεξήγηση ή όταν επιβάλλεται η διενέργεια αυτοψίας, πραγματογνωμοσύνης ή εξέτασης των διαδίκων στο ακροατήριο. Η απόφαση μνημονεύει απαραίτητως τα ειδικά θέματα που αποτελούν αντικείμενο της επαναλαμβανόμενης συζήτησης. Η συζήτηση αυτή θεωρείται συνέχεια της προηγούμενης. Στην περίπτωση των άρθρων 237 και 238 με την απόφαση για την επανάληψη της συζήτησης μπορεί επιπλέον, αν κρίνεται απολύτως αναγκαία η εξέταση μαρτύρων στο ακροατήριο, να διαταχθεί και η εξέταση ενός μάρτυρα από κάθε πλευρά κατά την επαναλαμβανόμενη συζήτηση.

2. Στην επαναλαμβανόμενη συζήτηση, η οποία ορίζεται το συντομότερο δυνατό, οι διάδικοι κλητεύονται τριάντα τουλάχιστον ημέρες πριν από αυτήν.

3. Η υπόθεση εκδικάζεται από τον ίδιο δικαστή και από την ίδια σύνθεση επί πολυμελούς δικαστηρίου, εκτός αν αυτό είναι για φυσικούς ή νομικούς λόγους αδύνατο».

ΕΚΟΥΣΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Αλλαγές επέρχονται και στις διατάξεις που αφορούν την εκουσία δικαιοδοσία.

Η σημαντικότερη αλλαγή προβλέπεται στο άρθρο 740 Κ.Πολ.Δλ και αφορά την αρμοδιότητα των δικαστηρίων που εκδικάζουν αυτές τις υποθέσεις καθώς προβλέπεται στην παρ.1 του άρθρου αυτού ότι «Στην αρμοδιότητα του μονομελούς πρωτοδικείου υπάγονται οι υποθέσεις οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 739, η θέση προσώπου σε ακούσια νοσηλεία, σύμφωνα με τις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου καθώς και η ανακοπή των άρθρων 787 του παρόντος και 82 ΑΚ εκτός από α. Εκείνες που αφορούν την υιοθεσία και την ιατρικώς υποβοηθούμενη αναπαραγωγή, οι οποίες

υπάγονται στην αρμοδιότητα των πολυμελών πρωτοδικείων και β. Εκείνες που από το νόμο υπάγονται στην αρμοδιότητα των ειρηνοδικείων».

Επομένως επανέρχεται η αρμοδιότητα του μονομελούς πρωτοδικείου για την εκδίκαση αυτών των υποθέσεων πράγμα που σημαίνει την επιβάρυνση εκ νέου των πρωτοδικείων με τις υποθέσεις αυτές και την αντίστοιχη ελάφρυνση των ειρηνοδικείων στις οποίες είχαν υπαχθεί με σειρά νόμων με τελευταίο τον 4198/2013.

Στην συνέχεια υπάρχουν μικρές τροποποιήσεις στα άρθρα 747, 748, 749, 750, 751 καθώς όπου αναφέρεται ο ειρηνοδίκης αντικαθίσταται από το δικαστή. Πιο σημαντική είναι η τροποποίηση του άρθρου 754 Κ.Πολ.Δ καθώς προβλέπεται ότι «Αν κατά την εκφώνηση της υποθέσεως στην ορισμένη για τη συζήτηση της αίτησης δικάσιμο δεν εμφανιστεί κανείς διάδικος ή εμφανιστεί και δεν λάβει κανονικά μέρος στη συζήτηση, η συζήτηση ματαιώνεται. Αν ο αιτών δεν εμφανιστεί ή εμφανίζεται αλλά δεν μετέχει κανονικά στη συζήτηση και εμφανισθεί ο καθού η αίτηση ή ο τρίτος που έχει κλητευθεί ή έχει παρέμβει, η συζήτηση προχωρεί σαν να είχε εμφανισθεί ο αιτών και το δικαστήριο εξετάζει την υπόθεση κατ'ουσίαν.» ενώ μέχρι σήμερα οριζόταν ότι αν κατά την ορισμένη για τη συζήτηση της αίτησης δικάσιμο δεν εμφανιστεί ο αιτών ή εμφανισθεί και δεν λάβει κανονικά μέρος στη συζήτηση η συζήτηση ματαιωνόταν. Έτσι πλέον οι υποθέσεις θα συζητούνται ακόμα και αν δεν παρίσταται ο αιτών και επομένως θα τελειώνουν και δεν θα διαιωνίζονται για μεγάλο χρονικό διάστημα.

Επίσης τροποποιούνται οι διατάξεις των άρθρων 759, 776 786 797, 800 και 843 και 851 Κ.Πολ.Δ χωρίς όμως μεγάλες αλλαγές αφού κυρίως όπου αναφερόταν «ο ειρηνοδίκης» αναφέρεται πλέον «ο δικαστής» ή

το μέλος του δικαστηρίου».

Στη συνέχεια η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης έδωσε το λόγο στην ορισθείσα εισηγήτρια του θέματος Ευτέρπη Κοτσιφή, Πρόεδρο Πρωτοδικών, η οποία ανέγνωσε την ακόλουθη εισήγησή της:

«Για το Τέταρτο Βιβλίο των ΕΙΔΙΚΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ στο πρόσφατο σχέδιο του νέου Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας,

Ο νομοθέτης έκρινε σκόπιμο να διατηρήσει και τις Ειδικές Διαδικασίες αφιερώνοντας τους το Τέταρτο Βιβλίο του Σχεδίου του Νέου Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας με την αντικατάσταση των άρθρων 591 έως 681Δ με τα νέα άρθρα 591 έως 646, και την κατάργηση των άρθρων 647 έως 681Δ

Το Τέταρτο Βιβλίο χωρίζεται πλέον όχι σε δέκα (10) αλλά σε τέσσερα (4) Κεφάλαια που είναι τα εξής: Α΄ Κεφάλαιο, Γενικές Διατάξεις, Β΄ Κεφάλαιο, Διαφορές από το γάμο, την οικογένεια και την ελεύθερη συμβίωση, Γ΄ Κεφάλαιο, Περιουσιακές Διαφορές και Δ΄ Κεφάλαιο, Διαταγές.

Στο Α΄ Κεφάλαιο υπάρχει ένα μόνο άρθρο, το 591, υπό τον τίτλο Γενικές Διατάξεις, με το οποίο προβλέπεται, όπως και στον ισχύοντα Κώδικα, ότι τα άρθρα 1-590 εφαρμόζονται και στις Ειδικές Διαδικασίες, εκτός αν αντιβαίνουν προς τις ειδικές διατάξεις των διαδικασιών αυτών. Ποια εκ των άρθρων αυτών, όπως τροποποιούνται, με τον νέο Κώδικα θα τύχουν εφαρμογής και στις ειδικές διαδικασίες δεν μπορεί να αποτελέσει βέβαια μέρος της προκείμενης ανάπτυξης αλλά θα αντιμετωπιστεί νομολογιακά στο μέλλον (ενδεικτικά αναφέρεται η αδυναμία λήψης ενόρκων βεβαιώσεων προ 3 εργασίμων ημερών -όπως από το νέο άρθρο 421 των γενικών διατάξεων προβλέπεται για την προθεσμία λήψης των ενόρκων βεβαιώσεων-, στο τριήμερο της προσθήκης μετά τη συζήτηση στις ειδικές διαδικασίες, αφού ποτέ δεν θα παρεμβάλλονται 3 εργάσιμες ημέρες για τη λήψη ένορκων βεβαιώσεων μετά τη συζήτηση). Πάντως είναι πρόδηλο ότι τα άρθρα 237 και 238 δεν εφαρμόζονται στην ειδική διαδικασία, τουλάχιστον στην ολότητά τους καθόσον στο ίδιο άρθρο ορίζεται ότι οι προτάσεις κατατίθενται το αργότερο κατά τη συζήτηση (στο ακροατήριο) και ότι οι διάδικοι κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο προσκομίζουν όλα τα αποδεικτικά μέσα. Πώς όμως ασκείται η αγωγή στις ειδικές διαδικασίες δεν προκύπτει από τη

μελέτη του Σχεδίου του νέου ΚΠολΔ. Δηλαδή, θα σημειωθεί στο πρωτότυπο της αγωγής η ημερομηνία συζητήσεως, όπως ορίζει η ισχύουσα σήμερα διάταξη (κάτι που δεν περιλαμβάνεται στη νέα διατύπωση του άρθρου 215) ή θα γίνει κάτι άλλο και τι συγκεκριμένα;

Επισημαίνεται ως νέα ρύθμιση στο ίδιο άρθρο 591 ο τρόπος άσκησης της παρέμβασης, προσεπίκλησης και ανακοίνωσης καθώς επίσης και ανταγωγής με δικόγραφο που κατατίθεται στη Γραμματεία του Δικαστηρίου που επιδίδεται 8 ημέρες πριν τη συζήτηση, που πρέπει να ορίζεται υποχρεωτικά κατά την ημερομηνία συζήτησης της κύριας υπόθεσης. Επίσης αναφορικά με τους ισχυρισμούς των διαδίκων και τον τρόπο προβολής τους στις ειδικές διαδικασίες ορίζεται ότι τα περιεχόμενα στις προτάσεις μέσα επίθεσης και άμυνας προτείνονται συνοπτικά και προφορικά και καταχωρίζονται στα πρακτικά της συζητήσεως διαφορετικά είναι απαράδεκτα, ρυθμίζοντας έτσι ο νομοθέτης τον τρόπο προβολής των ισχυρισμών των διαδίκων στις ειδικές διαδικασίες, ζήτημα που κατά το παρελθόν είχε απασχολήσει τη νομολογία.

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι στην παράγραφο 2 του εν λόγω άρθρου 591 ορίζεται ότι ο δικαστής οφείλει πριν τη συζήτηση να έχει ενημερωθεί επί της αγωγής και επί των εκατέρωθεν ισχυρισμών και αποδεικτικών μέσων και ιδίως ως προς τα θέματα και το βάρος απόδειξης των ισχυρισμών κάτι όμως που εγείρει το ερώτημα πώς θα επιτευχθεί η ως άνω ενημέρωση του δικαστή αφού στο ίδιο άρθρο ορίζεται ότι ισχυρισμοί και αποδεικτικά μέσα μπορούν να προταθούν και να προσκομιστούν αντιστοίχως, τον πρώτον στο ακροατήριο. Στο σημείο αυτό, σκόπιμο είναι να αναφερθεί ότι στο πλαίσιο της δημόσιας διαβούλευσης προτείνεται, από δικαστές κυρίως, η θέσπιση της προκατάθεσης προτάσεων και στις ειδικές διαδικασίες για να είναι δυνατή η πλήρης ενημέρωση του δικαστή για την υπόθεση, κάτι, που αυτονόητα, θα συμβάλει, πιστεύω κατά τρόπο θετικό, στη διεξαγωγή της προφορικής διαδικασίας στο ακροατήριο, που παραμένει για τις ειδικές διαδικασίες.

Το Β' Κεφάλαιο, που όπως αναφέρθηκε αφορά το γάμο, την οικογένεια και την ελεύθερη συμβίωση περιλαμβάνει πέντε (5) Τίτλους: Στον Τίτλο Ι με το άρθρο 592 ορίζονται οι υπαγόμενες στην ειδική αυτή διαδικασία διαφορές,

δηλαδή οι γαμικές, οι διαφορές από τις σχέσεις γονέων και τέκνων και οι λοιπές οικογενειακές διαφορές (εξειδικεύονται οι διαφορές αυτές κατ'αναλυτικό τρόπο). Στο ίδιο άρθρο και με τη παράγραφο 4 του άρθρου αυτού ορίζεται ότι σε περίπτωση διαζυγίου και κατά την ίδια διαδικασία μπορεί να ενωθεί-συνεκδικαστεί και απαίτηση του συζύγου για ηθική βλάβη, χωρίς πλέον, όπως προκύπτει από τη γραμματική διατύπωση της διάταξης, να συνδέεται (όπως στο ισχύον άρθρο 592) η αξίωση του συζύγου για χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης με συμπεριφορά μη σύμφωνη με τις υποχρεώσεις της έγγαμης συμβιώσεως και κλονιστικό περιστατικό της έγγαμης σχέσης.

Τα άρθρα 593 έως 602 στον Τίτλο II αφορούν κοινές διατάξεις για όλες τις υπαγόμενες στη διαδικασία αυτή διαφορές. Στο άρθρο 593 μπαίνει το κριτήριο της κατοικίας του ενάγοντος για την κατά τόπο συντρέχουσα αρμοδιότητα σε υποθέσεις διατροφής. Στον Τίτλο III τα άρθρα 603 έως 605 είναι διατάξεις ειδικά για τις γαμικές διαφορές. Οι διαφορές από τις σχέσεις γονέων και τέκνων ρυθμίζονται με τον Τίτλο IV και από τα άρθρα 606 έως 609 του τίτλου αυτού. Εδώ πρέπει να επισημανθεί ότι με τον άρθρο 607 αυξάνονται τα πρόστιμα στην άρνηση εξετάσεων για διαπίστωση πατρότητας από 29 έως 290 ευρώ σε 100 έως 500 ευρώ. Με το άρθρο 608 εξάλλου θεσπίζεται συντρέχουσα τοπική αρμοδιότητα της κατοικίας του ενάγοντος επί αγωγής για την αναγνώριση της ύπαρξης ή μη σχέσης γονέως και τέκνου. Ο Τίτλος V τα άρθρα 610 έως 613 είναι διατάξεις για τις λοιπές οικογενειακές διαφορές. Εδώ, αξίζει να τονισθεί ότι στο Σχέδιο του νέου ΚΠολΔ δεν περιλαμβάνεται διάταξη αντίστοιχη με του άρθρου 681Γ παρ.2 περί υποχρεωτικής προδικασίας στις υποθέσεις γονικής μέριμνας, επικοινωνίας κλπ. Στο άρθρο 613 ορίζεται ότι με την απόφαση με την οποία ανατίθεται η επιμέλεια του τέκνου στον ένα γονέα διατάσσεται αυτεπαγγέλτως και η απόδοση ή παράδοση του τέκνου σ'αυτόν και η απόφαση εκτελείται κατά τις διατάξεις των άρθρων 943 και 950 του ΚΠολΔ.

Στο Γ' Κεφάλαιο, και με τον Τίτλο I προσδιορίζονται οι υπαγόμενες διαφορές λεπτομερειακά που γενικά ορίζονται ως περιουσιακές. Πρόκειται, όπως ορίζεται στο άρθρο 614 για τις μισθωτικές διαφορές, διαφορές από

οριζόντια και κάθετη ιδιοκτησία για τις εργατικές διαφορές, διαφορές επαγγελματιών και οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης, για διαφορές από αμοιβές, διαφορές για ζημιές από αυτοκίνητα, διαφορές από δημοσιεύματα ή ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές και τέλος διαφορές από πιστωτικούς τίτλους. Στις παραγράφους 1 έως 8 του ίδιου άρθρου ορίζεται ιδιαίτερα αναλυτικά τι περιλαμβάνει κάθε μία από τις παραπάνω κατηγορίες. Στο τίτλο II και στα άρθρα 615 έως 620 είναι οι διατάξεις για τις μισθωτικές διαφορές. Εδώ πρέπει να επισημανθεί ότι παύει να υφίσταται η δυνατότητα της μη κατάθεσης προτάσεων στις διαφορές αυτές. Στον τίτλο III και στα άρθρα 621, 622 είναι οι διατάξεις για τις εργατικές διαφορές, και στον τίτλο IV με το άρθρο 622Α οι διατάξεις για διαφορές από αμοιβές. Τέλος με τον τίτλο V είναι οι διατάξεις για τις διαφορές από πιστωτικούς τίτλους. Ως αλλαγές επισημαίνονται ότι δεν περιλαμβάνεται πλέον διάταξη περί υποχρεωτικής δημοσίευσης της απόφασης του δικαστηρίου εντός εξήντα (60) ημερών από τη συζήτηση.

Στο Κεφάλαιο Δ' που όπως προαναφέρθηκε αφορά εν γένει τις διαταγές με τον Τίτλο I και τα άρθρα 623 έως 636 ρυθμίζονται τα σχετικά με τη διαταγή πληρωμής. Το άρθρο 623 συμπληρώνεται και ορίζεται ότι μπορεί να ζητηθεί η έκδοση διαταγής πληρωμής για χρηματικές απαιτήσεις ή απαιτήσεις παροχής χρεογράφων, εφόσον πρόκειται για ιδιωτικού δικαίου διαφορά ενώ με το άρθρο 624 επιτρέπεται πλέον η έκδοση διαταγής πληρωμής κατά προσώπου που διαμένει στο εξωτερικό αλλά και κατά προσώπου που η διαμονή του είναι άγνωστη, εάν έχει νόμιμα διορισμένο αντίκλητο σύμφωνα με το άρθρο 142 του Κώδικα. Στο άρθρο 627 προβλέπεται ότι αν ο αιτών επικαλείται ιδιωτικά έγγραφα ο δικαστής έχει το δικαίωμα να ζητεί βεβαίωση της υπογραφής από συμβολαιογράφο ή μάρτυρες που εξετάζονται ενώπιον του. Η ρύθμιση είναι ορθή, παρά την αρνητική κριτική που δέχθηκε στο πλαίσιο κυρίως της δημόσιας διαβούλευσης λόγω των πρόσθετων εξόδων που θα επιβαρυνθεί ο αιτών την έκδοση διαταγής πληρωμής (ο οποίος επιθυμεί την απόκτηση εκτελεστού τίτλου δίχως τη χρονοβόρα διαδικασία της διαγνωστικής δίκης), αφού εν τέλει αποβαίνει προς του συμφέρον του καθόσον αποφεύγεται έτσι η άσκηση ανακοπής κατά διαταγής πληρωμής με προβολή λόγων σχετικών με τη γνησιότητα υπογραφής

εγγράφων. Με το άρθρο 631 προβλέπεται, όπως και με τον ισχύοντα Κώδικα, ότι η διαταγή πληρωμής αποτελεί τίτλο εκτελεστό, στο β' εδάφιο όμως του ίδιου άρθρου ορίζεται η κατ'εξαίρεση αναστολή της εκτελεστότητας της διαταγής πληρωμής που εκδόθηκε κατά προσώπου με άγνωστη διαμονή ή με διαμονή ή έδρα στο εξωτερικό όσο διαρκεί η προθεσμία για την άσκηση της ανακοπής του άρθρου 632, επιτρέπεται όμως να ληφθούν τα ασφαλιστικά μέτρα της προσημείωσης υποθήκης και της συντηρητικής κατάσχεσης σύμφωνα με το άρθρο 724.

Η άσκηση ανακοπής από τον οφειλέτη κατά του οποίου στρέφεται η εκδοθείσα διαταγή πληρωμής προβλέπεται στο άρθρο 632, με την παράγραφο 3 του οποίου ρητά ορίζεται ότι η άσκηση της ανακοπής (με την επιφύλαξη του άρθρου 631 για τα πρόσωπα με άγνωστη διαμονή ή έδρα στο εξωτερικό) δεν αναστέλλει την εκτέλεση διαταγή πληρωμής. Στο β' εδάφιο της παραγράφου 3 του ίδιου άρθρου 632 προβλέπεται η δυνατότητα αναστολής κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων ώσπου να εκδοθεί οριστική απόφαση για την ασκηθείσα ανακοπή, αναστολή η οποία όμως δεν εμποδίζει τη λήψη των ασφαλιστικών μέτρων της προσημείωσης υποθήκης και της συντηρητικής κατάσχεσης. Θα πρέπει στο σημείο αυτό να επισημανθεί ότι στο Σχέδιο του νέου Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας απαλείφεται η διάταξη της παρ.3 του ισχύοντος άρθρου 632 ως προς την υποχρεωτική κατάθεση και συζήτηση της αναστολής μαζί με την ανακοπή κατά την ορισθείσα δικάσιμο της τελευταίας, όπως είχε θεσμοθετηθεί με την τροποποίηση του άρθρου 632 με το άρθρο 14 του ν.4055/2012, που στην πράξη, ιδίως στα μεγάλα Πρωτοδικεία της χώρας, προκάλεσε προβλήματα και επικρίθηκε έντονα. Με την παράγραφο 7 του ίδιου άρθρου 632, στο πλαίσιο εξοικονόμησης δικαστικού μόχθου και στην παροχή δικαστικής προστασίας έναντι αυτού που έχει πράγματι ανάγκη, προβλέπεται η απόρριψη της ανακοπής για την περίπτωση ερημοδικίας του ανακόπτοντος, διάταξη που ουσιαστικά αποτυπώνει αυτό που ούτως ή άλλως έχει καθιερωθεί νομολογιακά. Περαιτέρω, σύμφωνα με την πρώτη παράγραφο του άρθρου 636 η προθεσμία για την άσκηση της ανακοπής κατά διαταγής πληρωμής που έχει εκδοθεί κατά προσώπου που έχει τη διαμονή ή την έδρα του στο εξωτερικό ή η διαμονή του είναι άγνωστη είναι τριάντα (30) ημέρες,

ενώ κατά τη δεύτερη παράγραφο του ιδίου άρθρου σε περίπτωση επίδοσης στο εξωτερικό, για την έναρξη της προθεσμίας ανακοπής των άρθρων 632 και 633 παρ.2, η επίδοση θεωρείται ότι συντελέσθηκε κατά το χρόνο που προβλέπει το δίκαιο του κράτους της διαμονής του παραλήπτη ή κατά το χρόνο της πραγματικής παραλαβής, η οποία αποδεικνύεται με έγγραφο ή δικαστική ομολογία. Προσέτι, με την παράγραφο 6 το άρθρο 632, αποτυπώνοντας την νομολογιακή τάση των τελευταίων ετών, ο νομοθέτης προβλέπει τη δυνατότητα σώρευσης ανακοπής κατά πράξεων εκτέλεσης με την ανακοπή κατά διαταγής πληρωμής και τέλος με την παράγραφο 2 του άρθρο 633 η προθεσμία για ανακοπή από τη δεύτερη επίδοση γίνεται 15νθήμερη από 10ήμερη. Με τον τίτλο II και στα άρθρα 637 έως 646 ρυθμίζεται η διαταγή απόδοσης της χρήσης μισθίου όπου σαν αλλαγές πρέπει να επισημανθούν ότι η εξώδικη όχληση πρέπει να γίνει προ δύο (2) μηνών πριν τη κατάθεση της αίτησης όπως προβλέπει το 637, με την παράγραφο 3 του 640 ορίζεται ότι η διαταγή αποτελεί τίτλο εκτελεστό αφού παρέλθουν 30 ημέρες από την επίδοση της στον καθ'ου, πράγμα που καθιστά την διαδικασία απόδοσης μισθίου πιο αργή από το ισχύον καθεστώς, γεγονός που έχει προκαλέσει θετικά και αρνητικά σχόλια στο πλαίσιο της δημόσιας διαβούλευσης, ανάλογα βέβαια με την οπτική και τα συμφέροντα της κάθε πλευράς (δηλ. εκμισθωτών από τη μία και μισθωτών από την άλλη).

Εντέλει μπορεί να αναφέρει κανείς σαν γενική παρατήρηση ότι νομοτεχνικά έγινε συστηματοποίηση και σύμπτυξη των σχετικών διατάξεων περί ειδικών διαδικασιών με κάποιες τροποποιήσεις και αλλαγές προς το σκοπό εξορθολογισμού αλλά και επίλυσης προβλημάτων που ανεφύησαν από τις μέχρι τώρα ισχύουσες διατάξεις και προσαρμογής επί των καινούριων δεδομένων της κοινωνικοοικονομικής ζωής. Ωστόσο υπάρχει περιθώριο περαιτέρω βελτιώσεων που θα συμβάλλουν στην επιτάχυνση τις δικαιοσύνης, όπως η καθιέρωση ως υποχρεωτικής της προσφυγής στη διαδικασία της διαμεσολάβησης, για ορισμένες υποθέσεις, μεταξύ των οποίων και κάποιων που ρυθμίζονται με τις ειδικές διαδικασίες. Όπως για παράδειγμα των οικογενειακών διαφορών και δη εκείνων που αφορούν επιμέλεια και διατροφή τέκνων ή συζύγων από ειδικό για οικογενειακές

διαφορές διαμεσολαβητή. Ακόμα στην υποχρεωτική προδικασία της διαμεσολάβησης θα μπορούσαν να υπαχθούν και οι εργατικές διαφορές (άλλωστε είναι γεγονός ότι ελάχιστες χώρες στον κόσμο, μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα, έχουν υπαγάγει τις εργατικές διαφορές στα δικαστήρια), ώστε ο εργαζόμενος να πάρει γρήγορα και χωρίς δαπάνες τα χρήματά του, διαδικασία όμως που θα γίνεται από ειδικούς εργατολόγους και θα διαφέρει ουσιωδώς από αυτήν που γίνεται στις επιτροπές επίλυσης εργατικών διαφορών. Άλλωστε τα πλεονεκτήματα του θεσμού της διαμεσολάβησης είναι αναμφισβήτητα, δεδομένου ότι, σύμφωνα με την έρευνα Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που παρουσιάστηκε τον Ιανουάριο του 2014 με τίτλο «Θέτοντας σε “επανεκκίνηση” την Οδηγία για τη διαμεσολάβηση: Αξιολογώντας τα περιορισμένα αποτελέσματα από την εφαρμογή της και προτείνοντας μέτρα για την αύξηση των διαμεσολαβήσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση», ο μέσος όρος επίλυσης μίας διαφοράς με τη διαδικασία της διαμεσολάβησης στη χώρα μας είναι 39 ημέρες, ενώ με τη δικαστική οδό 1.300. Ακόμη, το κόστος της διαμεσολάβησης στη χώρα μας, συγκριτικά με τη δικαστική οδό, είναι κατά 33% μικρότερο. Σύμφωνα με την ίδια έρευνα, η πρόβλεψη της διαμεσολάβησης ως υποχρεωτικής, είναι το αποτελεσματικότερο μέτρο για την επικράτηση του θεσμού. Εάν δεν προβλεφθεί ως υποχρεωτική, τουλάχιστον για ορισμένες διαφορές, η απλή πρόταση του δικαστή για την προσφυγή στη διαδικασία της διαμεσολάβησης δεν θα οδηγήσει στη διάδοσή της στην ελληνική πραγματικότητα, η οποία δεν έχει ακόμη αποκτήσει την παιδεία της εξωδικαστικής επίλυσης των διαφορών».

Στη συνέχεια η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης έδωσε το λόγο στην εισηγήτρια Αικατερίνη Διακουμάκου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, η οποία ανέγνωσε την ακόλουθη εισήγησή της:

«ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΛΛΑΓΕΣ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Κυρίες και κύριοι, αγαπητοί συνάδελφοι,

Στη σημερινή συγκέντρωση, θα επιχειρήσω μία σύντομη παρουσίαση των αλλαγών που προβλέπονται στο σχέδιο του νέου ΚΠολΔ, στις διατάξεις των ασφαλιστικών μέτρων. Θα επιχειρήσω και μία κριτική προσέγγιση υπό την οπτική της καθημερινής δικαστηριακής πραγματικότητας, όπως τη βιώνουμε εμείς οι λειτουργοί της Δικαιοσύνης και οι διάδικοι, και βέβαια με δεδομένη την επιτακτική ανάγκη για επίλυση των διαφορών και την αποτελεσματική λειτουργία της Δικαιοσύνης.

Είναι σύνηθες φαινόμενο πλέον να αναζητείται προσωρινή δικαστική προστασία με ασφαλιστικά μέτρα στις περισσότερες διαφορές που καταλήγουν σε αντιδικία. Αυτό δε είναι επιτακτικό όταν: 1) Προκύπτει κάποια επείγουσα περίπτωση ή 2) υφίσταται ανάγκη αποτροπής επικείμενου κινδύνου. Για την επίτευξη αυτών επιβάλλεται: α) Η σύντομη εκδίκαση μίας υπόθεσης ασφαλιστικών μέτρων και β) η επίσης σύντομη έκδοση αποφάσεως. Τις δύο αυτές απαιτήσεις επιχειρεί να εξασφαλίσει και ρυθμίσει ο νομοθέτης με αλληπάλληλες νομοθετικές αλλαγές στις διατάξεις των ασφαλιστικών μέτρων. Όμως, ορισμένες από αυτές τις αλλαγές, που κατά καιρούς θεσπίζονται, αποδεικνύονται τελικά ανεπιτυχείς, καθόσον στην πράξη είτε δεν εφαρμόζονται είτε προκύπτουν νέα προβλήματα κατά την εφαρμογή τους ενώ ορισμένες φορές δημιουργούνται εμπόδια στην αποτελεσματική λειτουργία της Δικαιοσύνης.

ΑΛΛΑΓΕΣ ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΚΠΟΛΔ ΣΤΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Ποιες είναι, λοιπόν, αυτές οι αλλαγές που επιχειρούνται στο νέο ΚΠολΔ; Είναι πραγματικές αλλαγές και κατά πόσο συμβάλλουν στην επιτάχυνση και την αποτελεσματική λειτουργία της Δικαιοσύνης; Θα σας παρουσιάσω συνοπτικά τα κυριότερα σημεία.

A. ΑΡΘΡΟ 682 παρ. 1 ΚΠολΔ :

«Κατά την ειδική διαδικασία των άρθρων 683 έως 703 τα δικαστήρια, σε επείγουσες περιπτώσεις ή για να αποτραπεί επικείμενος κίνδυνος, μπορούν να διατάζουν ασφαλιστικά μέτρα για την εξασφάλιση ή διατήρηση ενός δικαιώματος ή τη ρύθμιση μιας κατάστασης και να τα μεταρρυθμίζουν ή να τα ανακαλούν. Το δικαίωμα είναι δυνατό να εξαρτάται από αίρεση ή προθεσμία ή να αφορά μέλλουσα απαίτηση.»

Στο τελευταίο εδάφιο του άρθρο 682 παρ. 1 του Κώδικα, όπου σήμερα ορίζεται ότι το εξασφαλιζόμενο δικαίωμα είναι δυνατό να εξαρτάται από αίρεση ή προθεσμία, προστίθεται ότι εξασφαλιζόμενο δικαίωμα είναι δυνατό να αφορά και μέλλουσα απαίτηση.

Η ως άνω προσθήκη πρέπει να μας προβληματίσει, καθόσον φαίνεται να διευρύνεται ο κύκλος των εξασφαλιζομένων δικαιωμάτων με ασφαλιστικά μέτρα. Μία μέλλουσα απαίτηση είναι γεγεννημένη; είναι απαιτητή; πληροί τις προϋποθέσεις της επείγουσας περίπτωσης προς εξασφάλιση και της αποτροπής του επικείμενου κινδύνου;

B. ΑΡΘΡΟ 686 παρ. 6 ΤΟΥ ΚΠΟΛΔ

«6. Στη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων στο μονομελές πρωτοδικείο ή στο ειρηνοδικείο η πρόσθετη παρέμβαση μπορεί να ασκηθεί και προφορικά.»

Ήτοι στη διάταξη αυτή προσδιορίζεται πλέον ότι μόνο η πρόσθετη παρέμβαση μπορεί να ασκηθεί προφορικά. Τι γίνεται όμως με την κύρια παρέμβαση; Πως μπορεί ν' ασκηθεί πλέον στη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων; Μπορεί να ασκηθεί μόνο με δικόγραφο και που πρέπει να κατατεθεί;

Γ. ΑΡΘΡΟ 691 ΠΑΡ. 3 ΤΟΥ ΚΠΟΛΔ

«3. Η απόφαση του δικαστηρίου περιέχει συνοπτική αιτιολογία ως προς την ύπαρξη ή ανυπαρξία του επικαλούμενου δικαιώματος και τη συνδρομή ή μη επικείμενου κινδύνου ή επείγουσας περίπτωσης και δημοσιεύεται σε δημόσια συνεδρίαση μετά την περάτωση της ακροαματικής διαδικασίας και το αργότερο μέχρι και σαράντα οκτώ (48) ώρες μετά τη συζήτηση, καταχωριζομένου του διατακτικού της κάτω από την αίτηση ή στα πρακτικά. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις και αν για ειδικούς λόγους επιβάλλεται να επιφυλαχθεί το δικαστήριο να εκδώσει την απόφαση του σε μεταγενέστερο χρόνο, αυτός που διευθύνει τη συζήτηση έχει την υποχρέωση να γνωστοποιεί την ημέρα και ώρα που θα δημοσιευθεί η απόφαση, μέσα σε αποκλειστική προθεσμία τριάντα (30) ημερών από τη συζήτηση της αίτησης. Μέσα στην ίδια προθεσμία ο δικαστής που εκδίδει την απόφαση οφείλει να συντάξει, χρονολογήσει και υπογράψει το σύνολο των αποφάσεων επί των υποθέσεων. που συζητήθηκαν.»

Η ύπαρξη της «ΣΥΝΟΠΤΙΚΗΣ ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑΣ» καταρχήν γίνεται αποδεκτή, αν όχι από το σύνολο των δικαστών, τουλάχιστον από το περισσοτέρους. Πρέπει δε να επισημανθεί ότι η πρόβλεψη της «συνοπτικής αιτιολογίας» υπάρχει τόσο στον ισχύοντα νόμο όσο και στο νέο σχέδιο του ΚΠολΔ. Ωστόσο, πρέπει να γίνει μία διάκριση ανάμεσα στους δύο νόμους, ως προς τον τρόπο που χρησιμοποιείται.

Στον ισχύοντα νόμο, η συνοπτική αιτιολογία απαιτείται στην περίπτωση κατά την οποία το δικαστήριο επιφυλάσσεται να εκδώσει απόφαση εντός τριάντα (30) ημερών, ενώ δεν απαιτείται καθόλου αιτιολογία, όταν το δικαστήριο αποφασίζει εντός 48 ωρών ή τουλάχιστον φαίνεται ότι δεν απαιτείται καθόλου αιτιολογία στην τελευταία αυτή περίπτωση, η οποία προσομοιάζει με την προσωρινή διαταγή, πράγμα που δημιουργεί ζήτημα συμφωνίας της διάταξης αυτής με το Σύνταγμα, το οποίο απαιτεί αιτιολογημένες δικαστικές αποφάσεις. Η ίδια διάταξη ορίζει στη συνέχεια ότι «ο δικαστής μέσα στην ίδια προθεσμία που εκδίδει την απόφαση οφείλει να συντάξει, χρονολογήσει

και υπογράφει το σύνολο των αποφάσεων επί των υποθέσεων που συζητήθηκαν». Οι ανωτέρω διατάξεις οδήγησαν τους δικαστές στο να μην κάνουν χρήση των 48 ωρών, στο να επιχειρούν να εκδώσουν το σύνολο των αποφάσεων της ίδιας δικασίμου εντός των 30 ημερών, πράγμα πολύ δύσκολο, αν όχι ανέφικτο, στην πράξη και επιπλέον παρατηρείται ότι οι αποφάσεις είναι πολυσέλιδες με εκτεταμένη αιτιολογία. Με άλλα λόγια, οι αποφάσεις είναι όπως και πριν, δηλαδή μη συνοπτικές, εκδίδονται όμως ή πρέπει να εκδίδονται εντός 30 ημερών από τη συζήτηση.

Στο σχέδιο του νέου ΚΠολΔ η φράση «ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ» αποδίδεται και στις δύο ως άνω περιπτώσεις, ήτοι και για τις αποφάσεις που εκδίδονται εντός 48 ωρών από τη συζήτηση και για τις αποφάσεις που εκδίδονται εντός 30 ημερών. Δηλαδή με τη νέα διάταξη φαίνεται ότι καλύπτεται το ζήτημα της συνταγματικότητας που υπήρχε ως προς τη δυνατότητα έκδοσης εντός των 48 ωρών, χωρίς ωστόσο να επιλύονται τα ανωτέρω προβλήματα.

Πρέπει να επισημανθεί ότι, αν και στην πράξη από τους περισσότερους δεν τηρείται η προθεσμία για τη δημοσίευση των αποφάσεων των ασφαλιστικών μέτρων των 48 ωρών και με πολύ κόπο και προσπάθεια τηρείται η προθεσμία για τη δημοσίευση των αποφάσεων των 30 ημερών, ο νομοθέτης διατήρησε τις προθεσμίες αυτές, προφανώς γιατί ανταποκρίνονται στην ανάγκη σύντομης επίλυσης της διαφοράς. Όμως οι προθεσμίες αυτές είναι ασφυκτικές. Ο δε χαρακτηρισμός της δεύτερης προθεσμίας ως αποκλειστικής δημιουργεί και τον κίνδυνο ματαίωσης υποθέσεων ή εκδόσεως άκυρων (πέραν της αποκλειστικής προθεσμίας) δικαστικών αποφάσεων. Πρέπει, επομένως ο νομοθέτης να προχωρήσει στην κατάργηση των ως άνω ασφυκτικών για το δικαστή προθεσμιών έκδοσης αποφάσεων στη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων.

Συνεπώς, εφόσον το σχέδιο του ΚΠολΔ δεν προχωρεί σε μία σημαντική αλλαγή ως προς την έκδοση αποφάσεων στα ασφαλιστικά μέτρα, ήτοι αποφάσεων που προσομοιάζουν με μία προσωρινή διαταγή συνοπτικά αιτιολογημένη, φρονώ ότι επαφίεται στους δικαστές να ακολουθήσουν την προβλεπόμενη από το νόμο «συνοπτική αιτιολογία». Θεωρώ ότι λύση αυτή είναι και η μόνη επιβαλλόμενη από τις συνθήκες, του όγκου και της ποσότητας των υποθέσεων των ασφαλιστικών μέτρων, για να μπορέσει ο δικαστής ν' ανταποκριθεί στην σύντομη προθεσμία των 30 ημερών. Παρά τα όσα περί του αντιθέτου υποστηρίζονται, η «συνοπτική αιτιολογία» μπορεί ταυτόχρονα να είναι και «πλήρης» και «εμπεριστατωμένη», σύμφωνα με τις επιταγές του Συντάγματος.

Δ. ΑΛΛΑΓΕΣ ΣΤΗΝ ΑΝΑΒΟΛΗ ΤΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΑΤΑΓΗ

1) Στον ισχύοντα νόμο, στο άρθρο 691 παρ. 4 του ΚΠολΔ ορίζεται : «Η συζήτηση της προσωρινής διαταγής προσδιορίζεται υποχρεωτικά μέσα σε αποκλειστική προθεσμία δύο (2) ημερών από την κατάθεση της αίτησης. Αν ο δικαστής κρίνει ότι είναι αναγκαία η εμφάνιση του καθ' ου η αίτηση τον καλεί με οποιονδήποτε τρόπο μέσα στην παραπάνω προθεσμία. Αν γίνει δεκτό το αίτημα για έκδοση προσωρινής διαταγής, η σχετική αίτηση ασφαλιστικών μέτρων προσδιορίζεται για συζήτηση μέσα σε τριάντα (30) ημέρες, άλλως προσωρινή διαταγή δεν χορηγείται. Σε περίπτωση αναβολής της συζήτησης για οποιονδήποτε λόγο παύει αυτοδικαίως η ισχύς της προσωρινής διαταγής. Ο δικαστής μόνο μετά το πέρας της κατ' ουσίαν συζήτησης της αίτησης μπορεί να χορηγήσει προσωρινή διαταγή ή να παρατείνει την ισχύ της. Αν η συζήτηση της αίτησης ματαιωθεί, δεν επιτρέπεται χορήγηση νέας προσωρινής διαταγής. Σε κάθε περίπτωση ο καθ' ου η αίτηση διατηρεί το δικαίωμα να ζητήσει την ανάκληση της προσωρινής διαταγής.»

Το ανωτέρω εδάφιο του συγκεκριμένου άρθρου δημιουργεί πολλά προβλήματα στην πράξη, καθόσον λειτουργεί αρνητικά σε προσπάθειες συμβιβαστικής επίλυσης της διαφοράς μεταξύ των διαδίκων, που ως θεσμός προωθείται ιδιαίτερα το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα (βλ. διαιτησία, διαμεσολάβηση κ.λπ.). Και τούτο διότι, καθόσον μεγάλο μέρος των δικαστών, κατά την υποβολή αιτήματος αναβολής από τους διαδίκους, οδηγούνται στην απόρριψη του αιτήματος παράτασης προσωρινή διαταγής, ως ο νόμος προβλέπει, ή στην απόρριψη χορήγησης νέας προσωρινής διαταγής, κατόπιν υποβολής νέου αιτήματος χορήγησης προσωρινής διαταγής από τους συναινούντες διαδίκους, είναι αποτρεπτικό για τους τελευταίους να υποβάλουν αίτημα αναβολής, παρά το γεγονός ότι επίκειται εξεύρεση συναινετικής λύσης, με το φόβο μίας απροσδόκητης εξέλιξης της διαφοράς τους, με αποτέλεσμα να οδηγούμαστε στην εκδίκαση υποθέσεων ασφαλιστικών μέτρων χωρίς στην πραγματικότητα αντικείμενο, αφού ήδη οι διάδικοι βρίσκονται στο στάδιο επίλυσης της διαφοράς τους.

Στο σχέδιο του ΚΠολΔ ορίζεται στο άρθρο 691 Α παρ. 2 εδ. γ' του ΚΠολΔ: «Αναβολή της συζήτησης δεν επιτρέπεται, άλλως παύει αυτοδικαίως η ισχύς της προσωρινής διαταγής, εκτός αν αυτή παραταθεί από το δικαστήριο που δικάζει την αίτηση». Κατά τη γνώμη μου πρόκειται η διάταξη αυτή, παρά την ατυχή διατύπωσή της, να επιλύσει τα ανωτέρω προβλήματα, καθόσον δίνει τελικά στο δικαστήριο: 1) και δυνατότητα να χορηγήσει αναβολή στο πλαίσιο των ασφαλιστικών μέτρων και 2) δυνατότητα να παρατείνει τη διάρκεια της προσωρινής διαταγής, που ήδη έχει χορηγηθεί, και μάλιστα χωρίς κατ' ουσίαν εκδίκαση αυτής, αφού η υπάρχουσα στον ισχύοντα νόμο φράση «κατ' ουσίαν» έχει παραληφθεί στο σχέδιο του ΚΠολΔ.

Τελειώνοντας, θέλω να επισημάνω ότι πρέπει να καταργηθεί η προβλεπόμενη έφεση κατά των αποφάσεων ασφαλιστικών μέτρων νομής, όταν στο σχέδιο του ΚΠολΔ, προβλέπεται η κατάργηση της έφεσης σε

αποφάσεις με πολύ σοβαρό αντικείμενο, όπως αυτό επί των ανακοπών στην αναγκαστική εκτέλεση.

Αίρεση, που δεν εμποδίζει τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων, είναι γενικά η γνήσια δικαιοπρακτική (αναβλητική ή διαλυτική) αίρεση. Αντίθετα, οι αιρέσεις δικαίου εμποδίζουν τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων, αφού καθιστούν ουσιαστικά ανύπαρκτο το δικαίωμα. Στο πλαίσιο όμως προσωρινής ρύθμισης της κατάστασης η ρύθμιση δεν αφορά μόνο πλήρη ή υπό αίρεση ή προθεσμία δικαιώματα, αλλά μπορεί να αφορά και ατελέστερα δικαιώματα και γενικά έννομες σχέσεις, από τις οποίες προκύπτουν ή πρόκειται να προκύψουν αγώγιμες αξιώσεις. Σε κάθε δηλαδή περίπτωση ο τελολογικός σύνδεσμος μεταξύ προσωρινής και οριστικής δικαστικής προστασίας επιβάλλει να υπάρχει ορισμένη ενεργός και όχι αποσβεσμένη ή παραγεγραμμένη έννομη σχέση στη βάση της ρυθμιστέας κατάστασης, η οποία είναι έτσι νομική και όχι απλή πραγματική κατάσταση. Ισχύει συνεπώς και στην προσωρινή ρύθμιση κατάστασης η απαγόρευση της ικανοποίησης του ασφαλιστέου δικαιώματος. Μάλιστα η προσωρινή ρύθμιση κατάστασης αποτελεί την κύρια, αν όχι την αποκλειστική, περίπτωση εφαρμογής του κανόνα, αφού στις λοιπές περιπτώσεις ασφαλιστικών μέτρων δεν ανακύπτει πρακτικά κίνδυνος ικανοποίησης του ασφαλιστέου δικαιώματος, με εξαίρεση μόνον την προσωρινή επιδίκαση απαίτησης, η οποία όμως αντιμετωπίζεται από τις διατάξεις των άρθρ. 729 II, 730 II ΚΠολΔ (ΠρΑΝ 345)».

Στη συνέχεια η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης έδωσε το λόγο στην ορισθείσα εισηγήτρια Καλλιόπη Βενιού, Πρόεδρο Πρωτοδικών, η οποία ανέγνωσε την ακόλουθη εισήγησή της:

« ΝΕΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Στον 8 Βιβλίο του ΚΠΟΛΔ το οποίο περιλαμβάνει τις διατάξεις για την αναγκαστική εκτέλεση έχουν επέλθει σημαντικές τροποποιήσεις με σκοπό

κατά τους συντάκτες του να επιταχυνθεί η διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης, να καταστούν οι διαδικασίες ευέλικτες και να δοθεί η δυνατότητα στους δανειστές να ικανοποιήσουν τις απαιτήσεις τους.

1. Προς τούτο η ημέρα πλειστηριασμού κινητών και ακινήτων ορίζεται υποχρεωτικά οκτώ μήνες από την ημέρα της κατάσχεσης. Στην περίπτωση που για οποιοδήποτε λόγο ο πλειστηριασμός δεν γίνει κατά την ορισθείσα ημέρα το άρθρο 973 παρ. 1 εδ. 2 ΚΠΟΛΔ ορίζει ότι αυτός, επισπεύδεται πάλι με δήλωση που κατατίθεται στον υπάλληλο του πλειστηριασμού και συντάσσεται σχετική πράξη. Η νέα ημέρα του πλειστηριασμού ορίζεται από τον υπάλληλο του πλειστηριασμού πέντε (5) μήνες από την ημέρα της δήλωσης.

Σύμφωνα όμως με το άρθρο 1019 ΚΠΟΛΔ 1. Η κατάσχεση, εφόσον δεν ακολούθησε Πλειστηριασμός μέσα σε ένα έτος αφότου επιβλήθηκε ή αναπλειστηριασμός μέσα σε έξι μήνες από τον πλειστηριασμό, ανατρέπεται, αν το ζητήσει οποιοσδήποτε έννομο συμφέρον, με απόφαση του ειρηνοδικείου στην περιφέρεια του οποίου επιβλήθηκε η κατάσχεση, το οποίο δικάζει κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ. Η ανατροπή λογίζεται ότι έχει επέλθει ως προς όλους αφότου δημοσιευθεί η απόφαση.

Βεβαία στις προθεσμίες που ορίζονται στην παράγραφο 1 του 1019 του ΚΠΟΛΔ δεν υπολογίζεται το διάστημα από την έκδοση απόφασης σύμφωνα με το άρθρο 966 παράγραφοι 3 και 4 μέχρι την ημέρα του πλειστηριασμού που ορίστηκε σύμφωνα με αυτήν, το διάστημα αναστολής της εκτέλεσης, η οποία χορηγήθηκε με δικαστική απόφαση ή με κοινή συναίνεση εκείνου που επισπεύδει και του οφειλέτη, η οποία βεβαιώνεται με συμβολαιογραφική πράξη, καθώς και ο χρόνος από 1 έως 31 Αυγούστου

Ως αβίαστα προκύπτει οι προθεσμίες, έχουν συντημηθεί και έχουν καταστεί πιεστικές με συνέπεια να υφίσταται άμεσος κίνδυνος η παραμικρή καθυστέρηση στη δήλωση συνέχισης να επιφέρει την ανατροπή της διαδικασίας κατ' άρθρο 1019 κπολδ. Για το λόγο αυτό θα πρέπει να τροποποιηθούν οι προθεσμίες των άρθρων 954 παρ. 2 στοιχείο ε και 973 παρ. 1, εδ. 2 ούτως ώστε το άθροισμα των μηνών των δύο διατάξεων να

είναι σημαντικά μικρότερο των 13 μηνών ή να τροποποιηθεί (δηλαδή να επιμηκυνθεί) η ετήσια προθεσμία του 1019 παρ. 1.

Επίσης όσον αφορά την 8μηνη προθεσμία για τη διενέργεια του πλειστηριασμού (βλ άρθρο 953 ΚΠΟΛΔ) προβληματισμός έχει εγερθεί όσον αφορά τη διατύπωση της διάταξης η οποία κατά την κρίση μου είναι μάλλον ασαφής καθόσον δεν προσδιορίζεται με σαφήνεια εάν θέτει ένα απώτατο ή ελάχιστο χρονικό όριο, ή αντίθετα, ένα ακριβές χρονικό σημείο. Επίσης το διάστημα των οκτώ (8) μηνών όσον αφορά τον πλειστηριασμό των κινητών κρίνεται μεγάλο με αποτέλεσμα η διάταξη να προκαλέσει κατά την εφαρμογή της πιθανότατα μεγαλύτερα προβλήματα καθυστερήσεων και οικονομικών επιβαρύνσεων εν συγκρίσει προς αυτά που πιθανώς θέλει να αποτρέψει και να αντιμετωπίσει (βλ. λ.χ. κόστος φύλαξης,, τόκοι υπερημερίας της απαίτησης, κίνδυνοι καταστροφών κ.τ.λ.). Αυτό διότι το άρθρο 956 ΚΠΟΛΔ ρυθμίζει τα περί ορισμού μεσεγγυούχου ο οποίος θα αναλάβει τη φύλαξη των κατασχεμένων πραγμάτων, με αποτέλεσμα να επιβαρύνεται περαιτέρω η εκτελεστική διαδικασία, εφ' όσον διατηρηθεί η διενέργεια του πλειστηριασμού σε οκτώ μήνες, διότι αυξάνει το κόστος φύλαξης και συντήρησης των κατασχεμένων πραγμάτων σε βάρος του οφειλέτη. Είναι επίσης πιθανό λόγω της οκτάμηνης διάρκειας να επέλθει απαξίωση των κινητών και άρα αντικίνητρο για τους υποψήφιους πλειοδότες, να αυξηθούν τα έξοδα φύλαξης τα οποία προκαταβάλλονται από τον επισπεύδοντα και θα χρεώνονται στον οφειλέτη, ενώ όταν δε πρόκειται για την επίσπευση της διαδικασίας της εκτέλεσης για μικρές απαιτήσεις θα την καθιστούν ασύμφορη, Τέλος πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι η εν λόγω διάρκεια μπορεί να δυσχεράνει την εξεύρεση μεσεγγυούχου λόγω του ότι παρατείνεται και η ευθύνη του , επίσης σημαντική επιβάρυνση θα είναι και η αδικαιολόγητη τοκοφορία της απαίτησης για το αντίστοιχο χρονικό διάστημα.

2Καταργείται η πρώτη παράγραφος του άρθρου 924 που αφορούσε την επιταγή προς εκτέλεση

Όποιος επισπεύδει αναγκαστική εκτέλεση, έχει υποχρέωση να διορίσει, με την επιταγή που κοινοποιείται σε εκείνον κατά του οποίου γίνεται η εκτέλεση, αντίκλητο που να κατοικεί στην περιφέρεια του πρωτοδικείου του τόπου της εκτέλεσης, διαφορετικά αντίκλητος θεωρείται ο πληρεξούσιος δικηγόρος που υπογράφει την επιταγή.

Εν προκειμένω καταργείται η πρώτη παράγραφος που αφορούσε την επιταγής προς εκτέλεση. Η εν λόγω κατάργηση κρίνεται ότι δεν επιφέρει κάποια ωφέλεια στο δίκαιο της αν. εκτέλεσης καθόσον πλέον δεν υφίσταται πρόβλεψη στον ΚΠΟΛΔ για τον τρόπο έναρξης της εκτέλεσης. !

3 ΑΡΘΡΟ 933

Αντιρρήσεις εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση και κάθε δανειστή του που έχει έννομο συμφέρον και αφορούν την εγκυρότητα του εκτελεστού τίτλου, τη διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης ή την απαίτηση ασκούνται με ανακοπή, που εισάγεται στο ειρηνοδικείο, αν ο εκτελεστός τίτλος έχει εκδοθεί από το δικαστήριο αυτό, και στο μονομελές πρωτοδικείο σε κάθε άλλη περίπτωση. Αν ασκηθούν περισσότερες ανακοπές με ξεχωριστά δικόγραφα, προσδιορίζονται και εκδικάζονται όλες υποχρεωτικά στην ίδια δικάσιμο. Πρόσθετοι λόγοι ανακοπής μπορούν να προταθούν μόνο με ιδιαίτερο δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου προς το οποίο απευθύνεται η ανακοπή, κάτω από το οποίο συντάσσεται έκθεση, και κοινοποιείται στον αντίδικο οκτώ τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συζήτηση.

2. Η συζήτηση της ανακοπής προσδιορίζεται υποχρεωτικά μέσα σε εξήντα ημέρες από την κατάθεσή της και γίνεται με τη διαδικασία των άρθρων 686 επ.. Κατά της απόφασης που εκδίδεται δεν επιτρέπεται η άσκηση ένδικων μέσων με εξαίρεση μόνο την περίπτωση της ανακοπής ερημοδικίας και της έφεσης κατά της απόφασης, η οποία έκρινε επί ανακοπής κατά της απαίτησης που στηρίζεται σε συμβολαιογραφικό έγγραφο. Στην τελευταία

περίπτωση, η άσκηση ένδικου μέσου δεν αναστέλλει την πρόοδο της εκτέλεσης, εκτός αν το δικαστήριο του ένδικου μέσου, μετά από αίτηση του ανακόπτοντος που υποβάλλεται και αυτοτελώς, διατάξει την αναστολή, με παροχή ή και χωρίς παροχή εγγύησης, εφόσον πιθανολογείται η ευδοκίμηση του ένδικου μέσου.

3. Αρμόδιο κατά τόπο είναι το δικαστήριο της περιφέρειας του τόπου της εκτέλεσης.4. Αν ο εκτελεστός τίτλος είναι δικαστική απόφαση ή διαταγή πληρωμής, οι αντιρρήσεις είναι απαράδεκτες στην έκταση που ισχύει το δεδικασμένο σύμφωνα, με τα άρθρα 330 και 633 § 2 εδάφ. γ, αντίστοιχα.

5. Οι ισχυρισμοί που αφορούν την απόσβεση της απαίτησης πρέπει να αποδεικνύονται μόνο με έγγραφα.

6. Η απόφαση επί της ανακοπής εκδίδεται υποχρεωτικά μέσα σε προθεσμία εξήντα ημερών από τη συζήτησή της. Αν γίνει δεκτή ανακοπή που διατάζει τη διόρθωση της κατασχετήριας έκθεσης, ιδίως ως προς την περιγραφή του κατασχεθέντος, την εκτίμηση και την τιμή πρώτης προσφοράς, τον τόπο και τον υπάλληλο του πλειστηριασμού, η απόφαση δημοσιεύεται τη δέκατη ημέρα πριν τον πλειστηριασμό στην ιστοσελίδα δημοσιεύσεων πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Τομέα Ασφάλισης Νομικών του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολουμένων.

Άρθρο 934

Ανακοπή σύμφωνα με το άρθρο 933 είναι παραδεκτή:

(α) για όλες τις πλημμέλειες του χρονικού διαστήματος από την επίδοση της επιταγής προς εκτέλεση μέχρι και τη δημοσίευση της κατασχετήριας έκθεσης κατά το άρθρα 955 και 995 μέσα σε σαράντα πέντε ημέρες από την ημέρα της κατάσχεσης

Εν προκειμένω γίνεται σύμπτυξη των παλιών εδαφίων α και β. η οποία κρίνεται ορθή διότι επιφέρει αντικειμενικά σύντμηση του αναγκαίου χρόνου για την έκδοση απόφασης επί της ανακοπής,

(β) αν αφορά την εγκυρότητα της τελευταίας πράξης της εκτέλεσης, μέσα σε τριάντα ημέρες αφότου η πράξη αυτή ενεργηθεί και αν πρόκειται για εκτέλεση για την ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων, μέσα σε τριάντα ημέρες από την ημέρα του πλειστηριασμού ή αναπλειστηριασμού αν πρόκειται για κινητά, και εξήντα ημέρες αφότου μεταγραφεί η περίληψη της κατακυρωτικής έκθεσης, αν πρόκειται για ακίνητα.

2. Αν πρόκειται για εκτέλεση για την ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων, τελευταία πράξη εκτέλεσης είναι η σύνταξη έκθεσης πλειστηριασμού και κατακύρωσης.

Πρέπει να αναφερθεί ότι οι ισχυρισμοί που αφορούν την απόσβεση της απαίτησης αποδεικνύονται μόνο με έγγραφα και όχι αμέσως ως ορίζεται στο ισχύον 933 παρ. 4.

Στο άρθρο 933 και 938 καταργείται η επίδοση της ανακοπής και της αίτησης αναστολής στον πληρεξούσιο δικηγόρο που υπέγραψε την επιταγή σύμφωνα με το αρ. 924 ή παρέσχε την εντολή εκτέλεσης

Βασική καινοτομία των νέων διατάξεων είναι ότι οι περισσότερες ασκηθείσες ανακοπές προσδιορίζονται και εκδικάζονται στην ίδια δικάσιμο πριν την ημέρα του πλειστηριασμού, ο οποίος είναι προσδιορισμένος να γίνει 8 μήνες από την επιβολή της κατάσχεσης και θα διεξαχθεί μόνο εφόσον δεν ευδοκιμήσουν οι ανακοπές. Απασες οι ανακοπές οι οποίες περιλαμβάνονται στις διατάξεις της αναγκαστικής εκτέλεσης εκδικάζονται πλέον αποκλειστικά με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ούτως ώστε

να συντημηθεί ο αναγκαίος για την έκδοση της απόφασης χρόνος να επιταχυνθεί και να είναι πλέον αποτελεσματική η επίλυση της διαφοράς, να περιοριστεί το κόστος προς όφελος του πολίτη. Στόχος είναι οι διαδικασίες να καταστούν ευέλικτες και να δοθεί η δυνατότητα στους δανειστές να ικανοποιήσουν τις απαιτήσεις τους . Ενδικο μέσα δεν επιτρέπονται με την εξαίρεση όταν ο εκτελεστός τίτλος είναι συμβολαιογραφικό έγγραφο όπου εκεί λόγω του ότι δεν έχει δοθεί βήμα δικαστικής ακρόασης προβλέπεται η άσκηση ανακοπής ερημοδικίας και έφεσης . Οσον αναγκαία είναι όμως η επιτάχυνση της επίλυσης της διαφοράς εξίσου αναγκαία είναι η κατοχύρωση χωρίς εκπώσεις, των δικαιωμάτων όλων των εμπλεκομένων σε αυτήν .

Με άλλα λόγια, ενώ για την επιδίκαση της απαίτησης του δανειστή, ο νομοθέτης έχει φροντίσει ώστε να τηρηθεί η προσήκουσα διαδικασία, τόσο σε πρώτο όσο και σε δεύτερο βαθμό, για το σημαντικότερο στάδιο της εκτελεστικής διαδικασίας, ήτοι την ικανοποίηση της απαίτησής του από το πλειστηρίασμα, για την τελεσίδικη επιδίκαση της οποίας έχει προηγηθεί πολύχρονος και πολυδάπανος δικαστικός αγώνας, αρκείται στην πιθανολόγηση, δίχως δυνατότητα δευτεροβάθμιας κρίσης. Η διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων ως γνωστό προβλέπει πιθανολόγηση και λόγω της απουσίας του γραμματέα δεν τηρούνται πρακτικά ενώ σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις ,τα ασφαλιστικά μέτρα πρέπει να έχουν συνοπτική αιτιολογία . Περαιτέρω στο δικαιοκό μας σύστημα τα ασφαλιστικά μέτρα συναντώνται μόνο σε παρεμπόπτοντα διαδικαστικά θέματα καθώς στα ασφαλιστικά μέτρα των άρθρων 686 επ. ΚΠΟΛΔ με στόχο την εξασφάλιση του δικαιώματος ή την κάλυψη μίας επείγουσας ανάγκης μέχρις ότου επέλθει η οριστική επίλυση της διαφοράς . Πως λοιπόν είναι δυνατόν να μειωθεί το αποδεικτικό μέτρο , με τη θέσπιση πιθανολόγησης στην εκδίκαση των ανακοπών χωρίς τις εγγυήσεις της πλήρους διερεύνησης και απόδειξης των ισχυρισμών βάσει απλής πιθανολόγησης χωρίς τη δυνατότητα προσφυγής σε ανώτερο δικαστήριο και κυρίως χωρίς την ενοποιητική και για αυτό κατευθυντήρια νομολογία του Αρείου Πάγου όταν εκεί θα έχουμε

οριστική και μάλιστα αμετάκλητη επίλυση της διαφοράς . Επίσης παρατηρείται το εξής παράδοξο από την πλευρά του νομοθέτη: Διατηρείται σε ισχύ η διάταξη του 938 ΚΠολΔ που προβλέπει ξεχωριστή διαδικασία για την αναστολή της εκτελεστικής διαδικασίας με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Εφόσον όμως η ανακοπή του αρ. 933 ΚΠολΔ δικάζεται με τα αρ. 686 επ. θα μπορούσε στα πλαίσια αυτά να χορηγηθεί προσωρινή διαταγή αναστολής της εκτέλεσης μέχρι την εκδίκαση των ασφαλιστικών μέτρων, και να καταργηθεί η παράλληλη αναστολή του 938 ΚΠολΔ και να αποφευχθεί η διπλή επιβάρυνση με δικαστικά έξοδα για την ανακοπή με την ίδια διαδικασία τόσο του αρ. 933 όσο και του αρ. 938. Τα παραπάνω σε συνδυασμό με τη στέρηση της δυνατότητας άσκησης ενδίκων μέσων έρχονται σε αντίθεση με το άρθρο 20, 87 παρ. 1 αλλά και 93 παρ. 3 (το οποίο προβλέπει ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία) του Συντάγματος και προς τούτο εφόσον προκριθεί η διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων ως η ενδεδειγμένη για την εκδίκαση των ανακοπών θα έπρεπε κατ'εξίρρηση να προβλέπεται και η άσκηση του ένδικου μέσου της έφεσης.

3 Περαιτέρω εισάγεται για πρώτη φορά στον ΚΠΟλδ ο θεσμός των πολλαπλών κατασχέσεων, ο οποίος επι σειρά ετών περιλαμβάνεται στον ΚΕΔΕ και σε άλλα νομοθετήματα με στόχο να καταπολεμηθούν πιθανές συμπαιγνίες μεταξύ του επισπεύδοντα δανειστή και του οφειλέτη σε βάρος των λοιπών δανειστών. Μέχρι τώρα τα ηνία της διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης τα κρατούσε ο δανειστής που έκανε την κατάσχεση με αποτέλεσμα να υφίσταται αφενός κίνδυνος εσκεμμένης καθυστέρησης αφετέρου συμπαιγνίας του επισπεύδοντα με τον οφειλέτη προς τούτο , επιλέγη η δυνατότητα πολλαπλών κατασχέσεων τόσο στα κινητά όσο και στα ακίνητα .Ειδικότερα τροποποιείται το άρθρο 958 και το 997 του ΚΠΟΛΔ επιτρέποντας πλέον τις πολλαπλές κατασχέσεις . Το γεγονός ότι έχει γίνει αναγκαστική κατάσχεση κινητών πραγμάτων και ακινήτων δεν εμποδίζει πλέον την κατάσχεσή τους και από άλλο δανειστή αυτό γιατί κάθε μία διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης διενεργείται ξεχωριστά και δεν επηρεάζει η μια την άλλη. Δεν επιτρέπεται η αναζήτηση των εξόδων της

εκτέλεσης που προκατέβαλε εκείνος ο δανειστής, η εκτέλεση του οποίου δεν περατώθηκε.

Ως εκτέθηκε αποκλειστικός λόγος της προτεινόμενης διάσπασης της αρχής της μίας κατάσχεσης είναι η άρση των συμπαιγνιών. Υπάρχει όμως έντονη αμφισβήτηση εάν οι πολλαπλές κατασχέσεις είναι το δόκιμο προς τούτο μέσο. Αυτό διότι δεν φαίνεται να έχει προβλεφθεί κάποια ειδικότερη ρύθμιση ούτως ώστε στην περίπτωση που ένα κινητό πράγμα κατασχεθεί και από άλλους δανειστές να μην ορισθούν πλειστηριασμοί την ίδια ημέρα, με διαφορετικούς υπαλλήλους επί του πλειστηριασμού (Συμβολαιογράφους), σε περισσότερα και προφανώς Ειρηνοδικεία, με διαφορετικές τιμές πρώτης προσφοράς, δεδομένου ότι Κάθε διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης διενεργείται ξεχωριστά και δεν επηρεάζει η μια την άλλη. Επίσης η επιβολή κατασχέσεων από πολλούς δανειστές θα προκαλέσει αδικαιολόγητα έξοδα και θα επιφέρει σημαντική οικονομική επιβάρυνση του οφειλέτη καθόσον για έκαστη επιβληθείσα κατάσχεση θα πρέπει να ασκεί και ξεχωριστή ανακοπή (εντός 45 ημερών από αυτήν με τη νέα διάταξη του αρ, 934), καθόσον θα πρέπει να στραφεί εναντίον όλων όσων έχων υποβάλει σε βάρος του κατάσχεση προκειμένου να υπερασπιστεί τα συμφέροντά του.

Εκτός των ανωτέρω θα δημιουργηθούν σημαντικά πρακτικά προβλήματα, καθώς είναι δυνατόν να συμπίπτουν πολλοί πλειστηριασμοί των ίδιων ακινήτων και κινητών την ίδια ημέρα που θα διενεργούνται από διαφορετικούς υπάλληλους του πλειστηριασμού. Επίσης πρέπει να ληφθεί υπόψη η πιθανότητα για την περίπτωση των κινητών, μετά την 1η κατάσχεση οι άλλοι δανειστές να κατάσχουν με μικρότερες τιμές εκτίμησης και 1ης προσφοράς με αποτέλεσμα ο 1ος ορισθείς πλειστηριασμός να μην γίνεται και ο 1ος κατασχών να κάνει αδικαιολόγητα έξοδα.

4 Σημαντική καινοτομία όσον αφορά τις διατυπώσεις δημοσιότητας που προβλέπονται στις επιμέρους διατάξεις της αναγκαστικής εκτέλεσης και στοχεύουν στην ενημέρωση του πολίτη - οφειλέτη, δανειστή, ή ενυπόθηκου δανειστή, κ.α. είναι η καθιέρωση της ιντερνετικής ενημέρωσης, μέσα από την υπό διαμόρφωση ιστοσελίδα του Τ.Ν. (βλ. 955 του άρθρου 962 (πλειστηριασμός σε περίπτωση κινδύνου άμεσης φθοράς) Άρθρο973 διατυπώσεις δημοσιότητας εάν επισπεύδεται ο πλειστηριασμός από έτερο δανειστή) 99 κα. Η εν λόγω κίνηση είναι καταρχήν θετική και αναγκαία , συνάδει με τις ανάγκες της εποχής στην οποία ζούμε όπου η τεχνολογία κυριαρχεί και είναι ικανή να εξασφαλίσει επαρκή δημοσιότητα ούτως ώστε να προστατευθούν τα συμφέροντα τόσο των πολιτών όσο και του δημοσίου . Υπάρχει βέβαια ο κίνδυνος η μη δημοσιότητα του πλειστηριασμού να επιφέρει βλάβη στο Ελληνικό Δημόσιο, διότι δεν θα τηρούνται πλέον οι διατυπώσεις του άρθρου 54 του Ν.Δ. 356/74 (ΚΕΔΕ), καθώς και σε τυχόν ενυπόθηκους δανειστές, οι οποίοι για τον ίδιο λόγο δεν θα λαμβάνουν πχ εγγράφως γνώση της περαιτέρω διαδικασίας του πλειστηριασμού ενώ υπάρχει και ο αντίλογος που έχει διαμορφωθεί όσον αφορά την ικανότητα και τη δυνατότητα πρόσβασης στο Ιντερνετ και χειρισμού Η/Υ

5Στα άρθρα 912, 913 και 914 που αφορούν την αναστολή της προσωρινής εκτελεστότητας , τις ευχέρειες του δικαστηρίου της ανακοπής και της έφεσης καθώς και την επαναφορά των πραγμάτων στην προηγούμενη κατάσταση , όπου αναγράφεται ανακοπή αυτή έχει τραπεί πλέον σε ανακοπή ερημοδικίας

6Το άρθρο 937 που αφορά τις δίκες περί την εκτέλεση η παράγραφος 2 που ορίζει ότι δεν επιτρέπεται ανακοπή ερημοδικίας ούτε στο πρωτοβάθμιο ούτε στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο τροποποιήθηκε προκειμένου να εναρμονιστεί με το άρθρο 933 παρ 2 εδ Β´

β) Με την επιφύλαξη του άρθρου 933 § 2 εδ. β' δεν επιτρέπεται ανακοπή ερημοδικίας ούτε στο πρωτοβάθμιο ούτε και στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο

7Το άρθρο 939 που αφορά τη γνωστοποίηση της αναστολής έχει τροποποιηθεί με την προσθήκη ότι η απόφαση που διατάσσει την αναστολή Σε επείγουσες περιπτώσεις η γνωστοποίηση μπορεί να γίνει από το δικαστήριο με υπηρεσιακό τηλεγράφημα, προφορικά (ή με ηλεκτρονικά μέσα αυτό τώρα προστέθηκε) αφού το όργανο της εκτέλεσης κληθεί να παρουσιαστεί στο δικαστήριο για να του γίνει η γνωστοποίηση και αυτό βεβαιωθεί με απλή σημείωση επάνω στην απόφαση της αναστολής.

8Στο άρθρο 950 προστίθεται τρίτη παράγραφος σύμφωνα με την οποία σε περίπτωση λύσης του γάμου με συναινετικό διαζύγιο κατά την επικύρωση από το δικαστήριο της κατά το άρθρο 1441 του Αστικού Κώδικα συμφωνίας των συζύγων, με την οποία ρυθμίζεται η επιμέλεια των τέκνων, διατάσσεται αυτεπαγγέλτως και η απόδοση ή παράδοση του τέκνου στον γονέα στον οποίο ανατίθεται η επιμέλεια και εφαρμόζεται κατά τα λοιπά η πρώτη παράγραφος του παρόντος άρθρου δηλαδή απαγγέλλεται αυτεπαγγέλτως χρηματική ποινή ως 50 ευρώ ή προσωπική κράτηση έως 1 έτος ή και οι δύο ποινές . Ως προς τη ρυθμιζόμενη με την ίδια συμφωνία επικοινωνία με το τέκνο εφαρμόζεται αναλόγως η δεύτερη παράγραφος του παρόντος άρθρου. Ήτοι απειλείται χρηματικής ποινής και προσωπικής κράτησης και εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 947 του ΚΠΟΛΔ .

9Στο Άρθρο 952 του ΚΠΟΛΔ τροποποιούνται οι προϋποθέσεις υπο τις οποίες δίδεται πλέον ο βεβαιωτικός όρκος Αν με την κατάσχεση που έχει επιβληθεί δεν ικανοποιείται ή αν πιθανολογείται ότι με την κατάσχεση δεν μπορεί να ικανοποιηθεί εντελώς η απαίτηση του δανειστή, μπορεί με αίτηση του δανειστή να υποχρεωθεί ο οφειλέτης, κατά τη διαδικασία των άρθρων 861 έως 866, να υποβάλει αναλυτικό κατάλογο όλων των περιουσιακών του στοιχείων με ακριβή αναφορά του τόπου όπου βρίσκονται. Ως προς τις απαιτήσεις θα πρέπει να αναφέρονται η νομική αιτία, το αντικείμενο, ο

οφειλέτης, οι τυχόν εξασφαλίσεις και τα τυχόν υπάρχοντα αποδεικτικά μέσα. Από τον κατάλογο θα πρέπει να προκύπτουν επίσης οι απαλλοτριώσεις ακινήτων που έλαβαν χώρα την τελευταία πενταετία πριν από την υποβολή της αίτησης. Ο οφειλέτης θα πρέπει να βεβαιώνει συγχρόνως με όρκο ότι ο κατάλογος περιέχει όλα τα περιουσιακά στοιχεία του, καθώς και τις ως άνω απαλλοτριώσεις, ότι δεν παραλείπει κανένα στοιχείο και ότι έκανε κάθε προσπάθεια, για να εξακριβώσει όλα τα περιουσιακά του στοιχεία.

10 Στο άρθρο 953 το οποίο ρυθμίζει τα κατασχετά και τα ακατάσχετα με τις νέες τροποποιήσεις έχουν καταργηθεί κατηγορίες ακατάσχετών με αποτέλεσμα αυτά να εξαιρούνται από την κατάσχεση τα πράγματα που είναι απολύτως απαραίτητα για τις στοιχειώδεις ανάγκες διαβίωσης του οφειλέτη και της οικογένειάς του και, προκειμένου για πρόσωπα που με την προσωπική τους εργασία αποκτούν όσα τους χρειάζονται για να ζήσουν, τα πράγματα, τα οποία είναι απαραίτητα για την εργασία τους

Η γενικόλογη διατύπωση της διάταξης είναι πολύ πιθανό να δημιουργήσει προβλήματα ερμηνείας όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής της. .

11 Στο άρθρο 954 ορίζεται η επιβολή κατάσχεσης κινητών στα χέρια του οφειλέτη Η παράγραφος 2 τροποποιήθηκε με την συμπλήρωση στο εδάφιο

ε) αναφορά της ημέρας, η οποία ορίζεται υποχρεωτικά οκτώ μήνες από την ημέρα της κατάσχεσης, και του τόπου του πλειστηριασμού, καθώς και του ονόματος του υπαλλήλου του πλειστηριασμού.

12 Στο άρθρο 955 οι τροποποιήσεις που έχουν επέλθει αφορούν τον τρόπο γνωστοποίησης προς τους τρίτους τυχόν ενδιαφερόμενους της κατάσχεσης καθώς και η σύντμηση των προθεσμιών . Ειδικότερα η δήμερη προθεσμία

που ίσχυε στην περίπτωση που ήταν απών ο οφειλέτης ή δεν ήταν δυνατή η άμεση κατάρτιση του αντιγράφου της κατασχετήριας έκθεσης έχει γίνει τριήμερη από την κατάσχεση. Μέσα στην ίδια τριήμερη προθεσμία—αντί της προγενέστερης οκτήμερης - η έκθεση επιδίδεται στον γραμματέα του ειρηνοδικείου του τόπου όπου έγινε η κατάσχεση, ο οποίος οφείλει να την καταχωρίσει σε ειδικό βιβλίο με αλφαβητικό ευρετήριο εκείνων κατά των οποίων γίνεται η κατάσχεση. Η παράλειψη των διατυπώσεων αυτών επιφέρει ακυρότητα της κατάσχεσης.

2. Ο δικαστικός επιμελητής οφείλει, μέσα σε πέντε ημέρες--- αντι των 10 ημερών που ισχύει τώρα - από την ημέρα της κατάσχεσης, να καταθέσει στον υπάλληλο του πλειστηριασμού τον εκτελεστό τίτλο, την έκθεση επίδοσης της επιταγής προς εκτέλεση, την κατασχετήρια έκθεση και τις εκθέσεις επίδοσής της στον οφειλέτη και τον γραμματέα του ειρηνοδικείου και, στην περίπτωση του άρθρου 956 παράγραφος 3, και το γραμμάτιο της δημόσιας κατάθεσης, συντάσσοντας έκθεση για όλα αυτά. Απόσπασμα της κατασχετήριας έκθεσης, που περιλαμβάνει τα ονοματεπώνυμα του υπέρ ου και του καθ' ου η εκτέλεση, περιγραφή των κατασχεθέντων κινητών, την τιμή της πρώτης προσφοράς, το όνομα και τη διεύθυνση του υπαλλήλου του πλειστηριασμού, καθώς και τον τόπο και την ώρα του πλειστηριασμού, δημοσιεύεται μέχρι την όγδοη ημέρα από την κατάσχεση στην ιστοσελίδα δημοσιεύσεων πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Τομέα Ασφάλισης Νομικών του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολουμένων. Ο πλειστηριασμός δεν μπορεί να γίνει χωρίς να τηρηθούν οι διατυπώσεις των προηγούμενων εδαφίων, διαφορετικά είναι άκυρος.

13 Στο άρθρο 958 γίνεται μνεία για τις πολλαπλές κατασχέσεις των κινητών

1. Αφότου γίνει η επίδοση αντιγράφου της κατασχετήριας έκθεσης κατά το άρθρο 955 παρ. 1, απαγορεύεται και είναι άκυρη υπέρ εκείνου που επέβαλε την κατάσχεση και των δανειστών που αναγγέλθηκαν η διάθεση του κατασχεμένου από εκείνον κατά του οποίου έγινε η κατάσχεση.

2. Η αναγκαστική κατάσχεση κινητών πραγμάτων δεν εμποδίζει την κατάσχεσή τους και από άλλο δανειστή. Κάθε διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης διενεργείται ξεχωριστά και δεν επηρεάζει η μια την άλλη. Δεν επιτρέπεται η αναζήτηση των εξόδων της εκτέλεσης που προκατέβαλε εκείνος ο δανειστής, η εκτέλεση του οποίου δεν περατώθηκε.

14 Στο άρθρο 959 ορίζεται ότι ο τόπος της κατάσχεσης να είναι και ο τόπος του πλειστηριασμού, ήτοι δεν υπάρχει η δυνατότητα πλέον όσον αφορά τον πλειστηριασμό των κινητών να γίνει κατά τη κρίση του δικαστικού επιμελητή είτε στο ειρηνοδικείο του τόπου της εκτέλεσης είτε στον τόπο της κατάσχεσης είτε στο τόπο που φυλάσσονται τα πράγματα ως ορίζει το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 959 του Κπολδ.

Εχει επίσης το εν λόγω άρθρο τροποποιηθεί όσον αφορά τη διαδικασία πλειοδοσίας. Ειδικότερα εάν έχει υποβληθεί μία προσφορά το πράγμα κατακυρώνεται σε αυτόν υπο την προϋπόθεση ότι αυτή είναι ίση με την τιμή της πρώτης προσφοράς εάν υποβλήθηκαν δύο ή περισσότερες γραπτές προσφορές, τα πράγματα που πλειστηριάζονται και κατακυρώνονται σε εκείνον που προσφέρει τη μεγαλύτερη προσφορά και δεν συνεχίζεται η διαδικασία ως προβλέπεται τώρα μέσω της υποβολής προφορικών προσφορών μόνο μεταξύ των δύο πλειοδοτών που προσέφεραν τη μεγαλύτερη τιμή από τις γραπτές προσφορές . Αυτό υπο το νέο κώδικα μπορεί να γίνει μόνο στην περίπτωση που οι περισσότερες αυτές προσφορές είναι ίσες, καθοσον τότε η διαδικασία συνεχίζεται με την υποβολή προφορικών προσφορών προς τον υπάλληλο του πλειστηριασμού.

5. Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού μετά την ολοκλήρωση των προφορικών προσφορών προβαίνει στην κατακύρωση, αφού προηγουμένως προσκαλέσει τρεις φορές για μεγαλύτερη προφορική προσφορά. Σε περίπτωση ίσων

γραπτών προσφορών με τη μεγαλύτερη τιμή, χωρίς να υποβληθεί προφορική προσφορά, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού διενεργεί αμέσως κλήρωση, από την οποία αναδεικνύεται ο υπερθεματιστής.

Η προβλεπόμενη υπο το ισχύον δίκαιο στην παράγραφο 3 του ιδίου άρθρου αίτηση εκείνου υπέρ του οποίου έγινε η εκείνου κατά του οποίου έχει στραφεί η εκτέλεση η δανειστή που έχει αναγγελθεί η οποία εκδικάζεται με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων έχει στον νέο κώδικα μετονομαστεί σε ανακοπή κατά το άρθρο 933, με την οποία, το αρμόδιο δικαστήριο μπορεί να ορίσει άλλο τόπο πλειστηριασμού και να ορίσει συγχρόνως και τον υπάλληλο του πλειστηριασμού, αν ο τόπος του πλειστηριασμού βρίσκεται έξω από την περιφέρεια του υπαλλήλου του πλειστηριασμού που είχε οριστεί αρχικά, εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των ορισμών του άρθρου 933.

15 Το άρθρο 960 το οποίο αφορά την περίληψη της κατασχετήριας έκθεσης καταργείται .

Η κατάργηση της περίληψης της κατασχετήριας έκθεσης από τις προτεινόμενες διατάξεις για τον πλειστηριασμό κινητών, η οποία μέχρι τώρα αποτελεί συστατικό και ουσιώδες στοιχείο της διαδικασίας του πλειστηριασμού, δημιουργεί ένα κενό, το οποίο δεν αναπληρώνεται ικανοποιητικά από κάποιο ισοδύναμο μέσο, το οποίο μάλιστα να επιδίεται στον καθ' ου η εκτέλεση και σε άλλα ενδιαφερόμενα πρόσωπα, ή φορείς.

Πρέπει να αναφερθεί ότι στην νέα παρ. 3 του άρθρου 955 προβλέπεται ότι δημοσιεύεται απόσπασμα της κατασχετήριας έκθεσης όμως η δημοσίευση αυτή γίνεται σε σύντομο χρονικό διάστημα από τη κατάσχεση («μέχρι την όγδοη ημέρα από την κατάσχεση»),) στην ιστοσελίδα δημοσιεύσεων πλειστηριασμών του ΔΔΔ του ΤΑΝ και ΕΤΑΑ και δεν μπορεί να καλύψει όλα όσα είναι πιθανό να ακολουθήσουν μέχρι τον πλειστηριασμό (ανακοπές, ρυθμιστικά μέτρα, καταβολές, πραγματικές μεταβολές κ.τ.λ).

Πρέπει εξάλλου να ληφθεί υπόψη ότι , με τις τροποποιήσεις που προτείνονται για την προδικασία του πλειστηριασμού κινητών τίθεται ένα μείζον ζήτημα εναρμόνισης των διατάξεων που προβλέπουν επιδόσεις της «περίληψης της κατασχετήριας έκθεσης» σε διάφορους τρίτους, (βλ. λ.χ. άρθρο 54 ν.δ. 356/1974 ΚΕΔΕ) καθόσον είναι αντιφατικό από τη μία να καταργείται η περίληψη της κατασχετήριας έκθεσης και από την άλλη πλευρά να προβλέπεται υποχρέωση κοινοποίησης της . Είναι αναγκαίο επομένως σε περίπτωση αναβολής του πλειστηριασμού, είτε κατόπιν συμφωνίας είτε με δικαστική απόφαση, να γνωστοποιείται το γεγονός της αναβολής και ο λόγος αυτής στον οφειλέτη τον επισπεύδοντα στους ενεχυρούς δανειστές, καθώς επίσης και στα τελωνεία την εφορία και το ΙΚΑ, (αρ. 54 Ν.Δ. 356/1974 ΚΕΔΕ), σε όλους δηλαδή που, επί ποινή ακυρότητας του πλειστηριασμού, έπρεπε να λαμβάνουν γνώση με βάση τα μέχρι σήμερα ισχύοντα.

16Το άρθρο 962 το οποίο αφορά τον πλειστηριασμό σε περίπτωση άμεσης φθοράς έχει τροποποιηθεί καθώς προβλέπει μετά την κατάργηση του κήρυκα ως προϋπόθεση της δημοσιότητας την ανάρτηση στην ιστοσελίδα δημοσιεύσεων

Αν τα κατασχεμένα πράγματα μπορεί, κατά την κρίση του υπαλλήλου του πλειστηριασμού, να υποστούν φθορά, πλειστηριάζονται αμέσως, αφού προηγηθεί ανάρτηση της γνωστοποίησης του πλειστηριασμού στην ιστοσελίδα δημοσιεύσεων πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Τομέα Ασφάλισης Νομικών του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολουμένων δύο ημέρες πριν τη διεξαγωγή του. Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού μπορεί να κάνει κάθε άλλη ενέργεια για να εξασφαλίσει μεγαλύτερη δημοσιότητα. Αν διαφωνήσει εκείνος υπέρ του οποίου γίνεται ή εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση, αποφασίζει το ειρηνοδικείο του τόπου της εκτέλεσης, που δικάζει κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ.

17 Το άρθρο 963 (κήρυκας) καταργείται

18 όσον αφορά το άρθρο 965 ΠΛΕΙΟΔΟΣΙΑ ΑΝΑΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΣ

Στην παράγραφο 3 του άρθρου 965 Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού οφείλει, το αργότερο την τρίτη εργάσιμη ημέρα από τον πλειστηριασμό, να καταθέσει εντόκως το πλειστηρίασμα σε πιστωτικό ίδρυμα που λειτουργεί στην Ελλάδα και οι τόκοι της κατάθεσης προσαυξάνουν το πλειστηρίασμα. Η κατάθεση είναι ακατάσχετη, δεν εμπίπτει στην πτωχευτική περιουσία και δεν υπόκειται στις δεσμεύσεις που επιβάλλει το Δημόσιο για τη διασφάλιση των συμφερόντων του

19 Στο άρθρο 970 το οποίο αφορά τις συνέπειες της κατακύρωσης προστίθεται ένα τελευταίο εδάφιο σύμφωνα με το οποίο

Κατά την παράδοση του πράγματος ο υπερθεματιστής οφείλει με δήλωση προς τον υπάλληλο του πλειστηριασμού, να διορίσει αντίκλητο στην περιφέρεια του πρωτοδικείου του τόπου του πλειστηριασμού, στον οποίο μπορούν να γίνονται όλες οι επιδόσεις που αφορούν την εκτέλεση.

20 Το άρθρο 972 το οποίο αφορά τις αναγγελίες

. Με το άρθρο αυτό ορίζεται σε περίπτωση που δεν οριστεί αντίκλητος αντίκλητος είναι ο δικηγόρος που υπέγραψε την αναγγελία ενώ έχει γίνει σύντμηση των προθεσμιών

Οι δανειστές εκείνου κατά του οποίου έγινε η εκτέλεση έχουν δικαίωμα να αναγγείλουν την απαίτησή τους. Η αναγγελία επιδίδεται στον υπάλληλο του πλειστηριασμού, σε εκείνον υπέρ του οποίου γίνεται και σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση και πρέπει να περιέχει:

(α) διορισμό αντικλήτου στην περιφέρεια του πρωτοδικείου το ισχύον δίκαιο αναφέρεται για Ειρηνοδικείο του τόπου της εκτέλεσης, στον οποίον μπορούν να γίνονται όλες οι επιδόσεις και προσφορές που αφορούν την εκτέλεση και αν δεν οριστεί αντίκλητος, αντίκλητος είναι ο δικηγόρος που τυχόν υπέγραψε την αναγγελία και

(β) περιγραφή της απαίτησης του δανειστή που αναγγέλλεται. Η αναγγελία πρέπει να επιδοθεί το αργότερο μέσα σε δέκα ημέρες το ισχύον δίκαιο λέει δέκα πέντε ημέρες από τον πλειστηριασμό και μέσα στην ίδια προθεσμία πρέπει να κατατεθούν τα έγγραφα που αποδεικνύουν την απαίτηση. Τα έξοδα της αναγγελίας βαρύνουν όποιον αναγγέλλεται.

2. Το κύρος της αναγγελίας δεν επηρεάζεται από την αναστολή ή τη ματαίωση του πλειστηριασμού. Αν η απαίτηση του δανειστή που αναγγέλλεται στηρίζεται σε τίτλο εκτελεστό, η αναγγελία έχει τα ίδια αποτελέσματα με την κατάσχεση.

21 το άρθρο 973 το οποίο αφορά την υποκατάσταση σε θέση επισπεύδοντος

Στην παράγραφο 3 του ιδίου άρθρου παρέχεται η δυνατότητα να επισπευθεί ο πλειστηριασμός από άλλον δανειστή εκτός του επισπεύδοντα και

ορίζονται οι συνέπειες εφόσον εκείνος είχε επιβάλει και δική του κατάσχεση

.

Όταν ένας δανειστής, άλλος από τον επισπεύδοντα, θέλει να επισπεύσει τον πλειστηριασμό κατά την παράγραφο 2, πρέπει να το δηλώσει στον υπάλληλο του πλειστηριασμού και να συνταχθεί σχετική πράξη. Αν ο δανειστής αυτός έχει και ο ίδιος επιβάλει δική του κατάσχεση, η δήλωση συνέχισης του πλειστηριασμού επέχει θέση ανάκλησης της δικής του κατάσχεσης. Αντίγραφο της πράξης επιδίδεται μέσα σε τρεις ημέρες από τη δήλωση στον αρχικώς επισπεύδοντα. Ο πλειστηριασμός γίνεται ενώπιον του ίδιου υπαλλήλου.

Προστίθεται έκτη παράγραφο στο άρθρο 973 με την οποία δημιουργείται μία νέα ανακοπή ειδικότερα :

6. Αντιρρήσεις για οποιοδήποτε λόγο αφορά το κύρος της δήλωση συνέχισης ασκούνται με ανακοπή μέσα σε προθεσμία τριάντα ημερών από την ημέρα της κατά την παράγραφο 1 ανάρτησης. Η συζήτηση της ανακοπής προσδιορίζεται υποχρεωτικά μέσα σε εξήντα ημέρες από την κατάθεσή της και γίνεται με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Κατά της απόφασης που εκδίδεται μέσα σε ένα μήνα από τη συζήτηση της ανακοπής δεν επιτρέπεται η άσκηση ένδικων μέσων. Πρόσθετοι λόγοι ανακοπής μπορούν να προταθούν μόνο με ιδιαίτερο δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου προς το οποίο απευθύνεται η ανακοπή, κάτω από την οποία συντάσσεται έκθεση, και κοινοποιείται στον αντίδικο οκτώ τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συζήτηση

22 στο άρθρο 975 στο οποίο καθορίζονται τα γενικά προνόμια στην παράγραφο 3 αυτού προστίθεται εδάφιο σύμφωνα με το οποίο

(3) Οι απαιτήσεις, που έχουν ως βάση τους την παροχή εξαρτημένης εργασίας, οι απαιτήσεις των δασκάλων, καθώς και οι απαιτήσεις από αμοιβές, έξοδα και αποζημιώσεις των δικηγόρων, είτε αμείβονται κατά υπόθεση είτε κατά πάγια περιοδική αμοιβή, εφόσον προέκυψαν μέσα στην τελευταία διετία πριν από την ημερομηνία ορισμού του πρώτου πλειστηριασμού ή κήρυξης της πτώχευσης (αυτό προστίθεται τώρα). Οι αποζημιώσεις λόγω καταγγελίας της σχέσης εργασίας, καθώς και οι απαιτήσεις των δικηγόρων για αποζημίωση λόγω λύσης της σύμβασης έμμισθης εντολής κατατάσσονται στην τάξη αυτή ανεξάρτητα από το χρόνο που προέκυψαν. Η διαίρεση του πλειστηριάσματος σε ποσοστά, κατά το άρθρο 977, γίνεται μετά την ικανοποίηση των απαιτήσεων της τάξης αυτής (αυτό προστίθεται τώρα) . Στην ίδια τάξη υπάγονται και οι απαιτήσεις των φορέων κοινωνικής ασφάλισης αρμοδιότητας γενικής γραμματείας κοινωνικών ασφαλίσεων, οι απαιτήσεις αποζημίωσης σε περίπτωση θανάτου του υπόχρεου προς διατροφή, καθώς και οι απαιτήσεις αποζημίωσης λόγω αναπηρίας ποσοστού εξήντα επτά τοις εκατό (67%) και άνω, εφόσον προέκυψαν έως την ημέρα του πλειστηριασμού ή την κήρυξη της πτώχευσης.

(4) Οι απαιτήσεις αγροτών ή αγροτικών συνεταιρισμών από πώληση αγροτικών προϊόντων, αν προέκυψαν κατά τον τελευταίο χρόνο --- ενώ πριν ίσχυε 24 μήνες ---- πριν από την ημερομηνία ορισμού του πρώτου πλειστηριασμού ή κήρυξης της πτώχευσης

23 στο άρθρο 977 το οποίο ρυθμίζει τη συρροή γενικών και ειδικών προνομίων τροποποιείται η τρίτη παράγραφος

Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3 του άρθρου αυτού, αν εκτός από τις απαιτήσεις του άρθρου 975 υπάρχουν και οι απαιτήσεις του άρθρου 976 αριθ. 3, προτιμώνται οι πρώτες. Αν υπάρχουν και απαιτήσεις του άρθρου 976 αριθ. 1 και 2, τότε οι απαιτήσεις του άρθρου 975 ικανοποιούνται έως το ένα τρίτο του πλειστηριάσματος που πρέπει να διανεμηθεί στους πιστωτές και τα δύο τρίτα διαθέτονται για να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις του άρθρου 976 αριθ. 1 και 2. Από τα υπόλοιπα που απομένουν από το ένα τρίτο ή τα δύο τρίτα, μετά την ικανοποίηση των απαιτήσεων των άρθρων 975 και 976 αριθ. 1 και 2, κατά το προηγούμενο εδάφιο, κατατάσσονται, ώσπου να καλυφθούν, οι απαιτήσεις της άλλης από τις προαναφερόμενες δύο κατηγορίες, που δεν έχουν ικανοποιηθεί.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3 του άρθρου αυτού, αν υπάρχουν περισσότερες απαιτήσεις από αυτές που αναφέρονται στα άρθρα 975 ή 976, η απαίτηση της προηγούμενης τάξης προτιμάται από την απαίτηση της επόμενης τάξης και αν είναι της ίδιας τάξης ικανοποιούνται συμμέτρως. Αν συντρέχουν περισσότερες απαιτήσεις από εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 976 αριθ. 2, ακολουθείται η κατά το ουσιαστικό δίκαιο σειρά.

3. Αν εκτός από τις απαιτήσεις του άρθρου 975(γενικά προνόμια) υπάρχουν και απαιτήσεις του άρθρου 976 (ειδικά προνόμια) καθώς και μη προνομιούχες απαιτήσεις, τότε οι απαιτήσεις του άρθρου 976 ικανοποιούνται έως το 65%, οι απαιτήσεις του άρθρου 975 έως το 25% και οι μη προνομιούχες απαιτήσεις έως το 10% του ποσού του πλειστηριάσματος που πρέπει να διανεμηθεί στους πιστωτές συμμέτρως. Από τα υπόλοιπα που απομένουν από το 65% ή από το 25% κατατάσσονται, ώσπου να καλυφθούν οι απαιτήσεις της εκάστοτε άλλης από τις δύο προαναφερόμενες κατηγορίες, που δεν έχουν ικανοποιηθεί. Από τα υπόλοιπα που απομένουν από την ικανοποίηση των εγχειρόγραφων δανειστών ικανοποιούνται οι απαιτήσεις

του άρθρου 976 και στη συνέχεια του άρθρου 975. Αν υπάρχουν απαιτήσεις του άρθρου 976 και μη προνομιούχες απαιτήσεις, οι πρώτες ικανοποιούνται έως το 90% και οι δεύτερες έως το 10% του ποσού του πλειστηριάσματος, που πρέπει να διανεμηθεί στους πιστωτές συμμετρως. Αν υπάρχουν απαιτήσεις του άρθρου 975 και μη προνομιούχες απαιτήσεις, κάθε κατηγορία ικανοποιείται έως το 50% του ποσού του πλειστηριάσματος, που πρέπει να διανεμηθεί στους πιστωτές, ενώ στους μη προνομιούχους η ικανοποίηση γίνεται συμμετρως. Η εν λόγω προσθήκη κρίνεται θετική

24 Το άρθρο 978 το οποίο ρυθμίζει την τυχαία κατάταξη τροποποιείται και ορίζεται ότι η εγγυοδοσία γίνεται με την προσκόμιση εγγυητικής επιστολής

Ειδικότερα ορίζεται ότι με την προσκόμιση ισόποσης πλέον τόκων εγγυητικής επιστολής σε πρώτη ζήτηση τράπεζας που είναι εγκατεστημένη στην Ελλάδα, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού υποχρεούται να ικανοποιήσει το δανειστή, η απαίτηση του οποίου κατατάχθηκε τυχαία. Σε περίπτωση που δεν πληρωθεί ο όρος υπό τον οποίο τελεί η τυχαία κατάταξη, ο δανειστής υποχρεούται να επιστρέψει έντοκα το ποσό που εισέπραξε.

.1 Απαιτήσεις που εξαρτώνται από αίρεση ή αμφίβολες κατατάσσονται τυχαίως. Με την προσκόμιση ισόποσης πλέον τόκων εγγυητικής επιστολής σε πρώτη ζήτηση τράπεζας που είναι εγκατεστημένη στην Ελλάδα, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού υποχρεούται να ικανοποιήσει το δανειστή, η απαίτηση του οποίου κατατάχθηκε τυχαία. Σε περίπτωση που δεν πληρωθεί ο όρος υπό τον οποίο τελεί η τυχαία κατάταξη, ο δανειστής υποχρεούται να επιστρέψει έντοκα το ποσό που εισέπραξε. Απαιτήσεις υπό προθεσμία κατατάσσονται, αφού αφαιρεθεί ο τόκος που αναλογεί έως τη λήξη τους.

2. Όταν απαίτηση κατατάσσεται τυχαίως, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού ορίζει στον πίνακα κατάταξης πως κατανέμεται το ποσό της απαίτησης πλέον των αναλογούντων τόκων το ισχύον δίκαιο δεν λέει για τόκους, αν αυτή παύσει να υφίσταται.

το άρθρο 980 παρ. 2 που αφορά τη διανομή του πλειστηριάσματος

δίδεται η δυνατότητα στον υπάλληλο του πλειστηριασμού υπο την προϋπόθεση προσκομιδής εγγυητικής επιστολής πλέον τόκων να πληρώσει τους δανειστές των οποίων η κατάταξη προσβάλλεται

.

2. Αν κάποιος από τους δανειστές άσκησε ανακοπή, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού δεν μπορεί να ικανοποιήσει τους δανειστές των οποίων η κατάταξη προσβάλλεται με την ανακοπή, εκτός αν προσκομίσουν ισόποση πλέον τόκων εγγυητική επιστολή σε πρώτη ζήτηση τράπεζας που είναι νόμιμα εγκατεστημένη στην Ελλάδα. Σε περίπτωση τελεσίδικης ευδοκίμησης της ανακοπής ο δανειστής υποχρεούται να επιστρέψει στον υπάλληλο του πλειστηριασμού εντόκως το ποσό που εισέπραξε. Η εν λόγω ρύθμιση κρίνεται θετική .

.

26 Στις διατάξεις της κατάσχεσης εις χείρας τρίτου σημαντική καινοτομία είναι η προσθήκη στο άρθρο 983 5η και 6 η ς παραγράφου σύμφωνα με την οποία

4. Για την κατάσχεση στα χέρια πιστωτικού ιδρύματος ως τρίτου το έγγραφο επιδίδεται είτε στην έδρα του είτε στο κατάστημα στο οποίο τηρείται ο λογαριασμός

5. Το απόρρητο των κάθε μορφής καταθέσεων σε πιστωτικά ιδρύματα, καθώς και των άυλων μετοχών που καταχωρίζονται στο Σύστημα Άυλων Τίτλων (Σ.Α.Τ.) του Κεντρικού Αποθετηρίου Αξιών δεν ισχύει έναντι του δανειστή που έχει δικαίωμα κατάσχεσης της περιουσίας του δικαιούχου της κατάθεσης ή της μετοχής. Το απόρρητο αίρεται μόνο για τα χρηματικό ποσό

που απαιτείται για την ικανοποίηση του δανειστή. Για την κατάσχεση στα χέρια πιστωτικού ιδρύματος ως τρίτου το έγγραφο επιδίδεται είτε στην έδρα του είτε στο κατάστημα στο οποίο τηρείται ο λογαριασμός ενώ κατά το ισχύον δίκαιο μπορούσε να γίνεται σε οποιοδήποτε κατάστημα

Πρέπει όμως να ληφθεί υπόψη ότι ο δανειστής δεν γνωρίζει εκ των προτέρων σε ποιο κατάστημα τηρείται ο λογαριασμός του οφειλέτη του και στο χρονικό διάστημα που θα μεσολαβήσει για να πραγματοποιηθεί η επίδοση στην έδρα του Πιστωτικού ιδρύματος, πιθανόν να μην υφίσταται πλέον (πιθανή ανάληψη) το προς κατάσχεση αντικείμενο (χρήματα) . Οπότε η υφιστάμενη ρύθμιση με την επίδοση του κατασχετήριου στα χέρια Πιστωτικού ιδρύματος ως τρίτου, θα πρέπει να γίνεται σε οποιοδήποτε υποκατάστημα, όπως ισχύει με τον υφιστάμενο ΚΠολΔ είναι ευνοικότερη. Εξ' άλλου τα τραπεζικά ιδρύματα έχουν ενοποιημένα πληροφορικά συστήματα και λαμβάνουν γνώση άμεσα από κάθε υποκατάστημά τους.

Επομένως η επίδοση στην έδρα του Πιστωτικού ιδρύματος, προσθέτει περαιτέρω έξοδα στο δανειστή, δημιουργεί καθυστέρηση σε ότι αφορά την αποτελεσματικότητα της κατάσχεσης και συμβάλλει στο συγκεντρωτισμό και όχι στην αποκέντρωση.

27 στο άρθρο 995 που αφορά τις γνωστοποιήσεις της κατάσχεσης η προθεσμία από οκταήμερη γίνεται τριήμερη. Αντίγραφο και όχι περίληψη ως ισχύει της κατασχετήριας έκθεσης επιδίδεται μόλις περατωθεί η κατάσχεση στον καθ' ου η εκτέλεση, αν ήταν παρών, και, αν αυτός αρνηθεί να παραλάβει το έγγραφο που του επιδίδεται, ο επιμελητής συντάσσει έκθεση για την άρνησή του. Αν είναι απών ή δεν είναι δυνατή η άμεση κατάρτιση του αντιγράφου, η επίδοση γίνεται το αργότερο την επομένη της ημέρας που έγινε η κατάσχεση, εφόσον εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση έχει την κατοικία του στην περιφέρεια του δήμου όπου έγινε η κατάσχεση, διαφορετικά μέσα σε τρεις ημέρες από την κατάσχεση. Η παράλειψη των διατυπώσεων αυτών επιφέρει ακυρότητα.

2. Με ποινή ακυρότητας, αντίγραφο της κατασχετήριας έκθεσης επιδίδεται στον υποθηκοφύλακα (κτηματολόγιο) της περιφέρειας όπου βρίσκεται το κατασχεμένο καθώς και στο γραμματέα του ειρηνοδικείου του τόπου όπου έγινε η εκτέλεση μέσα σε πέντε ημέρες από την κατάσχεση με το ισχύον δίκαιο δεν προβλεπόταν η επίδοση στο γραμματέα . Αν πρόκειται για πλοία νηολογημένα στην Ελλάδα, η επίδοση γίνεται σε εκείνον που τηρεί το νηολόγιο, όπου είναι γραμμένο το πλοίο, και αν πρόκειται για αεροσκάφη γραμμένο σε μητρώο που τηρείται στην Ελλάδα, η επίδοση γίνεται σε εκείνον που το τηρεί. Ο υποθηκοφύλακας ή όποιος τηρεί το νηολόγιο ή το μητρώο οφείλει να εγγράψει την ίδια ημέρα την κατάσχεση σε ειδικό βιβλίο κατασχέσεων που τηρείται για το σκοπό αυτό και να παραδώσει μέσα σε προθεσμία τριών ημερών, με το ισχύον είναι 4 ημέρες αφότου κατά τα προαναφερόμενα του έγινε η επίδοση, το σχετικό πιστοποιητικό βαρών στον αρμόδιο για την εκτέλεση δικαστικό επιμελητή, ενώ ο γραμματέας του ειρηνοδικείου οφείλει αυθημερόν να καταχωρίσει την κατασχετήρια έκθεση σε ειδικό βιβλίο με αλφαβητικό ευρετήριο, με βάση τα ονοματεπώνυμα των καθ' ων η κατάσχεση.

4. Ο δικαστικός επιμελητής οφείλει, μέσα σε δέκα ημέρες -είναι 15 ημέρες με το ισχύον δίκαιο -από την κατάσχεση, να καταθέσει στον υπάλληλο του πλειστηριασμού τον εκτελεστό τίτλο, την έκθεση επίδοσης της επιταγής προς εκτέλεση, την κατασχετήρια έκθεση και τις εκθέσεις επίδοσής της στον οφειλέτη, τον τρίτο κύριο ή νομέα και τον υποθηκοφύλακα ή όποιον τηρεί το νηολόγιο ή το μητρώο, καθώς και το πιστοποιητικό βαρών, συντάσσοντας έκθεση για όλα αυτά. Αλλάζουν οι διατυπώσεις δημοσιότητας. Απόσπασμα της κατασχετήριας έκθεσης, που περιλαμβάνει τα ονοματεπώνυμα του υπέρ ου και του καθ' ου η εκτέλεση, περιγραφή των κατασχεθέντων, την τιμή της πρώτης προσφοράς, το όνομα και τη διεύθυνση του υπαλλήλου του πλειστηριασμού, καθώς και τον τόπο και την ώρα του πλειστηριασμού, δημοσιεύεται την δέκατη πέμπτη ημέρα από την κατάσχεση στην ιστοσελίδα δημοσιεύσεων πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Τομέα Ασφάλισης Νομικών του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολουμένων. Ο πλειστηριασμός δεν μπορεί να γίνει χωρίς να τηρηθούν οι διατυπώσεις των προηγούμενων εδαφίων, διαφορετικά είναι άκυρος.

28Άρθρο 997 ΠΟΛΛΑΠΛΕΣ ΚΑΤΑΣΧΕΣΕΙΣ

1. Απαγορεύεται και είναι άκυρη υπέρ εκείνου που επέβαλε την κατάσχεση και υπέρ των δανειστών που αναγγέλθηκαν η διάθεση του κατασχεμένου από τον οφειλέτη· αν πρόκειται για ενυπόθηκο ακίνητο είναι άκυρη η διάθεσή του και από τον τρίτο, κύριο ή νομέα. Μετά την κατάσχεση του ακινήτου η εκμίσθωσή του από τον οφειλέτη ή τον τρίτο κύριο ή νομέα ή η παραχώρηση της χρήσης ή κατοχής του με βάση άλλη έννομη σχέση μπορεί να καταγγελθεί από τον υπερθεματιστή μέσα σε προθεσμία ενός μηνός ισχύον δίκαιο τρεις μήνες από τη μεταγραφή της περίληψης της κατακυρωτικής έκθεσης. Με την καταγγελία αυτή η μίσθωση ή άλλη έννομη σχέση λύεται μετά από δύο μήνες ισχύον δίκαιο 6 μήνες και χωρεί η κατά το άρθρο 1005 παρ. 2 εκτέλεση. Δικαίωμα καταγγελίας της μίσθωσης κατά το άρθρο 615 ΑΚ δεν θίγεται και εφαρμόζεται η διάταξη του δεύτερου εδαφίου του άρθρου 1009.

2. Τα αποτελέσματα της παραγράφου 1 αρχίζουν αναδρομικά, (α) για τον οφειλέτη, αφότου του επιδοθεί σύμφωνα με το άρθρο 995 αντίγραφο της κατασχετήριας έκθεσης το ισχύον δίκαιο προβλέπει και περίληψη ή συνταχθεί η έκθεση, που πιστοποιεί την άρνησή του να παραλάβει το αντίγραφο κατά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 995, με την προϋπόθεση ότι θα ακολουθήσει η επίδοση αντιγράφου της κατασχετήριας έκθεσης μέσα σε προθεσμία τριών [εργάσιμων] ημερών, (β) για τον τρίτο, κύριο ή νομέα, αφότου του επιδοθεί σύμφωνα με το άρθρο 995 αντίγραφο της κατασχετήριας έκθεσης ή συνταχθεί η έκθεση, που πιστοποιεί την άρνησή του να παραλάβει το αντίγραφο κατά το άρθρο 995 παρ. 1 και 4, με την προϋπόθεση ότι θα ακολουθήσει η επίδοση του αντιγράφου της κατασχετήριας έκθεσης εντός προθεσμίας τριών [εργάσιμων] ημερών, (γ) για τους τρίτους, μόνο αφότου η κατάσχεση εγγραφεί κατά το άρθρο 995 στο βιβλίο κατασχεσεων και εφόσον έγιναν οι,

κατά τις περιπτώσεις α' και β' της παραγράφου αυτής, επιδόσεις στον οφειλέτη και τον τρίτο, κύριο ή νομέα.

3. Σε όποιον επέβαλε την κατάσχεση και στους δανειστές που αναγγέλθηκαν δεν αντιτάσσεται η μεταγραφή ή η εγγραφή υποθήκης που έγινε μετά την εγγραφή της κατάσχεσης στο βιβλίο κατασχέσεων σε οποιονδήποτε τίτλο και αν στηρίζεται η υποθήκη. Η τροπή της προσημείωσης σε υποθήκη, που έγινε μετά την εγγραφή της κατάσχεσης, είναι έγκυρη και για το δανειστή που επέβαλε την κατάσχεση και για τους δανειστές που έχουν αναγγεληθεί.

4. Αν συμπέσει την ίδια ημέρα εγγραφή κατάσχεσης και μεταγραφή ή εγγραφή υποθήκης στο ίδιο ακίνητο, προτιμάται αυτή που καταχωρίστηκε. Ως εκ τούτου

5. Μετά την εγγραφή της αναγκαστικής κατάσχεσης στο βιβλίο κατασχέσεων επιτρέπεται να επιβληθεί και άλλη αναγκαστική κατάσχεση επάνω στο ίδιο ακίνητο από άλλο δανειστή του οφειλέτη. Οι διαφορετικές διαδικασίες αναγκαστικής εκτέλεσης διενεργούνται ξεχωριστά, χωρίς να επηρεάζει η μια την άλλη. Δεν επιτρέπεται η αναζήτηση των εξόδων της εκτέλεσης που προκατέβαλε εκείνος ο δανειστής, η εκτέλεση του οποίου δεν περατώθηκε.

29Άρθρο 998 το οποίο αφορά τον τόπο και το χρόνο του πλειστηριασμού και ορίζεται ότι πλειστηριασμός γίνεται με την υποβολή γραπτών και ενσφράγιστων προσφορών, σύμφωνα με τους ορισμούς του άρθρου 959 παρ. 2 έως 4 ενώ ΚΑΤΑΡΓΕΙΤΑΙ η παράγραφος 3 η οποία όριζε ότι εάν το ακίνητο βρίσκεται σε περιφέρειες περισσότερων ειρηνοδικείων ο πλειστηριασμός γίνεται κατά την επιλογή όποιου επισπεύδει σε οποιοδήποτε ειρηνοδικείο.

30Άρθρο 999 περίληψη της κατασχετήριας έκθεσης

προβλέπεται και εδώ ότι οι διατυπώσεις δημοσιότητας όσον αφορά την περίληψη της κατασχετήριας έκθεσης θα γίνονται με ανάρτηση στην ιστοσελίδα του tv. Αλλά και σε εφημερίδα .Πρέπει να αναφερθεί ότι για τα κινητά δεν προβλέπεται αντίστοιχη δημοσίευση σε εφημερίδα

. Ο αρμόδιος για την εκτέλεση δικαστικός επιμελητής καταρτίζει περίληψη της κατασχετήριας έκθεσης, που περιέχει συνοπτική περιγραφή του ακινήτου που κατασχέθηκε κατά το είδος, τη θέση, τα όρια και την έκτασή του, με τα συστατικά και όσα παραρτήματα συγκατάσχονται, καθώς και μεμνεία των υποθηκών ή προσημειώσεων που υπάρχουν επάνω στο ακίνητο, το ονοματεπώνυμο του υπέρ ου και του καθ` ου η εκτέλεση, το όνομα του υπαλλήλου του πλειστηριασμού, τον τόπο, την ημέρα και την ώρα του πλειστηριασμού, την τιμή της πρώτης προσφοράς και τους όρους του πλειστηριασμού που θέτει τυχόν ο υπέρ ου η εκτέλεση και που γνωστοποιήθηκαν στο δικαστικό επιμελητή με την Εντολή για εκτέλεση του

άρθρου 927.

2. Ο δικαστικός επιμελητής σημειώνει επίσης στην περίληψη της κατασχετήριας έκθεσης, με ειδική ευδιάκριτη σφραγίδα, τις προθεσμίες που πρέπει να τηρηθούν για τις αιτήσεις αναστολής του πλειστηριασμού, διόρθωσης της κατασχετήριας έκθεσης και αλλαγής τόπου πλειστηριασμού, κατά τα άρθρα 938 παρ. 3, 1000, 954 πορ. 4 και 959 παρ. 3.

3. Την κατά την παράγραφο 1 περίληψη της κατασχετήριας έκθεσης ο δικαστικός επιμελητής επιδίδει μέσα σε είκοσι (20) ημέρες από την ημέρα της κατάσχεσης στον οφειλέτη, στον τρίτο κύριο ή νομέα και στους ενυπόθηκους δανειστές, καταθέτει δε την περίληψη αυτή μέσα στην ίδια προθεσμία στον υπάλληλο του πλειστηριασμού, ο οποίος συντάσσει σχετική πράξη.

Απόσπασμα της περίληψης αυτής, το οποίο πρέπει να περιέχει τα ονοματεπώνυμα του υπέρ ου και του καθ` ου η εκτέλεση, συνοπτική περιγραφή του ακινήτου κατά το είδος, τη θέση και την έκταση του με τα συστατικά αυτού, μνεία του αριθμού των εγγεγραμμένων υποθηκών και

προσημειώσεων, την τιμή της πρώτης προσφοράς, το όνομα και την ακριβή διεύθυνση του υπαλλήλου του πλειστηριασμού, καθώς και τον τόπο, την ημέρα και την ώρα του πλειστηριασμού, δημοσιεύεται σε Ιστοσελίδα Δημοσιεύσεων Πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Τομέα Ασφάλισης Νομικών του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολουμένων, καθώς και σε κύριο φύλλο καθημερινής εφημερίδας που εκδίδεται στο δήμο όπου βρίσκεται ο τόπος του πλειστηριασμού και, αν δεν εκδίδεται τέτοια εφημερίδα, δημοσιεύεται σε κύριο φύλλο καθημερινής εφημερίδας που εκδίδεται στο δήμο όπου βρίσκεται ο τόπος του πλειστηριασμού και, αν δεν εκδίδεται τέτοια εφημερίδα, δημοσιεύεται σε κύριο φύλλο καθημερινής εφημερίδας, που εκδίδεται στην περιφερειακή ενότητα, διαφορετικά στην έδρα της περιφέρειας, όπου υπάγεται ο δήμος, δεκαπέντε (15) τουλάχιστον ημέρες πριν από την ημέρα του πλειστηριασμού.

Μέσα στην ίδια προθεσμία η κατά τις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου περίληψη επιδίδεται στον ειρηνοδίκη του τόπου όπου έγινε η κατάσχεση. Ο ειρηνοδίκης οφείλει να καταχωρίσει την περίληψη της έκθεσης σε ειδικό βιβλίο με αλφαβητικό ευρετήριο, με βάση τα ονοματεπώνυμα των καθ' ων η κατάσχεση.

4. Ο πλειστηριασμός με ποινή ακυρότητας δεν μπορεί να γίνει χωρίς να έχουν τηρηθεί οι διατυπώσεις που ορίζονται στην παρ. 1 και στην παρ. 3 εδάφια πρώτο, δεύτερο, τρίτο, πέμπτο και έκτο.

5. Οι διατάξεις των άρθρων 972 και 973 εφαρμόζονται και εδώ εφόσον στο άρθρο αυτό δεν ορίζεται διαφορετικά.

31 στο άρθρο 1000 το οποίο αφορά την αναστολή πλειστηριασμού ακινήτου τροποποιείται και η εν λόγω αίτηση πρέπει να κατατεθεί επι ποινή με ποινή απαραδέκτου, δεκαπέντε (15) τουλάχιστον εργάσιμες ημέρες πριν από την ημέρα του πλειστηριασμού,

Η εν λόγω προθεσμία ορθώς τροποποιήθηκε από πενθήμερη σε 15μερη.

32 Το άρθρο 1001 ως προς την πρώτη του παράγραφο ήτοι το κήρυκα ορθά καταργείται.

33 το άρθρο 1009 τροποποιήθηκε ούτως ώστε

Αν το ακίνητο που πλειστηριάστηκε ήταν μισθωμένο με την άσκηση σε αυτό επιχείρησης, ο υπερθεματιστής έχει δικαίωμα να καταγγείλει τη μίσθωση, οπότε αυτή λύεται μετά την πάροδο δύο (2) μηνών από την καταγγελία. Στην περίπτωση αυτή η περίληψη της κατακυρωτικής έκθεσης εκτελείται κατά του μισθωτή και του υπομισθωτή, καθώς και κατά οποιουδήποτε αντλεί τα δικαιώματά του από αυτούς ή κατέχει το μίσθιο γι' αυτούς.

Με την ως άνω ρύθμιση στην ουσία καταργείται η προστασία του μισθωτή στην περίπτωση κατακύρωσης του μισθίου ακινήτου. Το γεγονός αυτό είναι ικανό να δημιουργήσει μεγάλη ανασφάλεια κυρίως στις εμπορικές μισθώσεις οι οποίες έχουν πληγεί ενόψει της οικονομικής κατάστασης της χώρας. Εάν ληφθεί υπόψη ότι πλέον η επαγγελματική μίσθωση έχει πλέον τριετή διάρκεια εύλογα μπορεί κανείς να οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι η ύπαρξη και διατήρηση μίας επαγγελματικής μίσθωσης επι ενός εκπλειστηριαζόμενου ακινήτου δεν αποτελεί ένα τόσο μεγάλο πρόσκομμα, όπως αδιαμφισβήτητα ήταν στο παρελθόν. Η δυνατότητα δε που παρέχεται πλέον σε έναν τρίτο υπερθεματιστή να διαρρήξει μία σύμβαση καταρτησθείσα μεταξύ τρίτων, δημιουργεί έντονες αμφισβητήσεις διότι έρχεται σε αντίθεση και παραβιάζει τη γενική αρχή που ισχύει στο δίκαιο των μισθώσεων ότι η μεταβολή στο πρόσωπο του εκμισθωτή δεν λύει τη μισθωτική σύμβαση εφόσον αυτή προκύπτει από έγγραφο βέβαιης χρονολογίας (αρ. 614 Α.Κ.) και ο νέος κτήτορας του μισθίου υπεισέρχεται στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της μίσθωσης. Έτσι, η διάταξη θα πρέπει να παραμείνει ως έχει, ώστε να παρέχεται προστασία στον καλόπιστο μισθωτή, που όταν μίσθωσε το ακίνητο, αυτό ήταν ελεύθερο κατάσχεσης.

34 Οσον αφορά τις διατάξεις για την προσωπική κράτηση και σε αυτές έχουν επέλθει σημαντικές τροποποιήσεις . Ειδικότερα η αγωγή με αυτοτελές αίτημα την απαγγελία προσωπικής κράτησης εκδικάζεται κατά το άρθρο 591 και όχι σύμφωνα με το άρθρο 270 κατά το ισχύον δίκαιο . Σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 1049 παρ. 1 . Απόφαση που διατάζει την προσωπική κράτηση, σύμφωνα με το άρθρο 1047, δεν εκτελείται αν εκείνος που καταδικάστηκε βρίσκεται κατά το χρόνο της εκτέλεσης σε αδυναμία να εκπληρώσει τη χρηματική οφειλή του.

Επομένως πλέον με το νέο σχέδιο καταργείται στην ουσία η προσωπική κράτηση, αφού προβλέπεται ότι η απόφαση που τη διατάζει δεν εκτελείται αν ο οφειλέτης βρίσκεται σε αδυναμία να εκπληρώσει τη χρηματική οφειλή του . Ωστόσο η διατύπωση της διάταξης κρίνεται γενικόλογη και χρήζει περαιτέρω συμπλήρωσης με την παράθεση ίσως συγκεκριμένων κριτηρίων βάσει των οποίων θα εκτιμάται εάν συντρέχει πράγματι αδυναμία πληρωμής. 'Ισως πάλι να ήταν σκόπιμο να καταργηθεί το εν λόγω μέσο εκτέλεσης εντελώς».

Κατόπιν, η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών, απευθυνόμενη προς την Ολομέλεια, ρώτησε αν συμφωνούν όλα τα μέλη της ως προς τις εισηγήσεις των Προέδρων Πρωτοδικών Ευαγγελία Ζησοπούλου, Ευτέρπη Κοτσιφή, Αδαμαντία Γκόγκολη, Καλλιόπη Βενιού και Αικατερίνη Διακουμάκου για το παραπάνω θέμα. Κατά την ομόφωνη γνώμη της Ολομέλειας των Δικαστών του Πρωτοδικείου Αθηνών οι εισηγήσεις αυτές γίνονται δεκτές στο σύνολο τους και συμφωνούν όλοι ότι έχουν τους ίδιους προβληματισμούς, όπως ειδικότερα παρουσιάστηκαν από τους ως άνω εισηγητές.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στις 30.4.2014.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΜΑΡΙΑ-ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΣΑΜΗ

ΟΛΓΑ ΚΑΒΒΑΓΙΑ